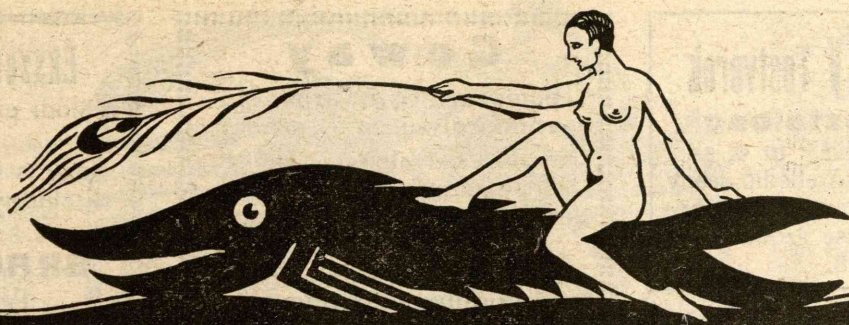

IKAVILAKIL

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Játék az egérrel

Fratii Györfly Testvérek

Műbutorasztalok

Timișoara II. Rákási ut 4. sz.
Kész butorok: háló, ebédlő, leány
és uri szobák, valamint irodabe-
rendezések készítése szolid árak
mellett.

Alkalmi ajándékokat

legolcsóbban beszerezhet

Joan Dumoniu

órás és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Văcărescu 25 (Bemgasse.)

Ha szép akar lenni, használjon

Kalka-féle

Liliumtej-krémet
Lilium-pudert
Liliumtej-szappant

Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

Speciális hajfestés,
ősz haját bármilyen színre garancia mellett
vállalok.
Vizondolálás, vasondolálás, manikűr és
báármilyen hajmunkák.

Női és férfi fodrászterem

TODOROV

Belváros,
Ferdinand mellett. Str. Alba-Iulia 4.

Coway

Temesvár, Gyárváros, Há-
romkirály-ucca 7. szám.

Készíti szavatosság mellett,
mérték után a legelegánsabb
férfi fehérneműket. Hozott
anyagból is vállal.

Versenyképes, olcsó árak!

Megnősülne

járási székhely városában lakó
csinos, intelligens, jómodoru,
élettségizelt fiatalember, mozi-
tulajdonos, kinek havi jöve-
delme 150 000 lei. Kerésiazon
20—35 év közötti intelligens
leány, vagy elvált özvegy asz-
zony ismeretségét, aki üzleti
vállalkozásaihoz egy millió
lei hozományt adna. Levele-
ket „Közös cél” jelige alatt e
lap kiadóhivatala továbbít.

Fizesse elő lapunkat,

mely hetenkint bő anyaggal s
illusztrációval szórakoztat, oktat.

A RÓKA

A legjobb képes heti éle-
lap. Ára 6 lei, 4 dinár,
2-50 ckor.

— Mindenütt kapható. —

RÁDIÓ-REKORD

a legújabb, 1929-es típusu,
óriási hangerejű és hang-
tisztaságú rádiókészülé-
kek gyönyörű kivitelben,
Minden nagyobb városban
képviselő. Megrendelhetők
lapunk szerkesztősége ut-
ján is, mely esetben olva-
sóink 20% kedvezmény-
ben részesülnek.

Ékszerek, drágakövek,

valódi ezüst és alpakka evő-
eszközök.

Nagy választék kínai ezüst
disztárgyakban. Saját ékszer-
műhely.

BRAUN SÁNDOR

IV. Küttel tér 5.

Ügyes bécsi masszírozónő

fogad lakásán reggel 10-től
este 8 ig Nap és légfürdő!

AMALIE HAHN

BERLIN, W 35 Potsdamerstr. 41/a

TERI

női divatterem, párisi modellek!
BUDAPEST IV., Petőfi Sándor-u. 10.

Gummi áruk

higiénikus tolette cikkek.

Árjegyzék ingyen!

„MEDIKUS” Berlin S. W. 68.

Alte Jacobst. 8

Ingyen képek

— és lev. lapok —

A WITTIG & Co HAMBURG 26

LUX

magán-detektív

BERLIN, POTSDAMER ST 73

Mindent tud, megfigyel, kinyomoz.

Skála János

f a s z o b r á s z

Timișoara IV., Strada Gelu 18
(Pacsirta-utca) (930, 3)

Butorfaragást, fac-illárt, fa-
szobrot és disztárgyat készí-
tek a legfinomabb kivitelben

szerkesztőség és kiadóhivatal:
Zimisoara (Temesvár) Fabrica
Alea Dumbrovei Vadászerei
ale 11

Folyószámla:
Romániában: Magyar Ált. Hitel-
bank fiókjánál Timișoara

Egyes szám egész Romániában
20 lei. Bukarestben 25 lei

Jugoszláviában 8 dinár, Csehszlovákiában 3 c. kor.; Bécsben 50 gar.; 2 líra; 2,50 fr. frank; 50 pf

Előfizetési ára Romániában:

Egész évre	— —	950 lei
Fél évre	— —	480 lei
Negyed évre	— —	240 lei
Jugoszláviában 1/2 évre	100 dinár	
Csehszlovák.	"	40 c. kor.
Ausztriában	"	6 silling
Németországban	"	3 márka
Olaszországban	"	20 lira
Magyarországon	"	9 pengő

Külf. előfizetések külföldi f. szám-
láinkra fizetendő be. Magyar-
országiak postán, utalványon
küldhetik be.

Főszerkesztő:
DINNÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
BEN GIT

Művészeti szerkesztő:
GRUBER KÁLMÁN

Hirdetési tarifa: Hasábmiliméterenként 2 lei. Hirdetési díjak előre fizetendők. — Lapunkban megjelent novellák, regények és más közlemények átvétele, reprodukálása és előadása szigorúan tilos és bármely államban törvény szerint lesz büntetve

Aranyeső, aranyálmok...

— Eredeti kézirat. Írta: Égető Sándor —

Vasárnap délután volt. Szép, szeptemberi nap. A kert utjai, fái, bokrai, mind aransárga levelekkel voltak telepermetezve, valamilyen nagy, csodálatos, láthatatlan kéz arany-szemekkel szórt tele mindent.

Lónyai Pista megsimogatta a tizenhétéves kis szösze baba, Ágica kezeit. Az öregek benn voltak a villában, beszélgettek, kártyáztak, hallgatták a rádiót, azt mondták, nekik már hüvös a levegő odakünn. Így a fiatalok egyedülmaradtak. Előbb sétáltak a kertben, az aranybaborult utakon, azután behúzódtak a lugasba.

Pista, a vakációját itthon-töltő negyedéves ismét megsimogatta a lány kezeit, azután megcsókolta őket halkán, gyöngéden.

Az kissé szomorúan engedte.

— Képzelem Pesten is hány lánynak vallott szerelmet...!

A diák arcán önérzetes mosoly suhant végig.

— Hát igen... tudja, az már úgy illik... megkívánják az embertől a lányok, de az

nem fontos... az a fontos, kit szeretünk igazán.

Jelentőségteljesen nézett rá, a lány észrevétlenül összeborzongott. Habozott, de azután mégis megkérdezte.

— És... és ki az, akit maga a sok közül igazán szeret...?

A fiu egész közel huzódott hozzá és óvatosan átkarolta. A fiatal leánytest vonakodva, reszketve, félve tapadt hozzá, csak halkán viszonzta simulását, olyan puha volt és olyan törékeny.

— Hát... nem: érzed?

A váratlan tegezésre egészen belepirult a lány, szeméi elé akarta kapni karját, de nem engedte el a fiu, így hát nem maradt más hátra, mint hogy az ő vállára tette nagy szégyenkezve szőke fejét.

— Nem érzed...? — un-szolta az tovább.

— De igen... igen...

— És jó ezt érezni?

— Nagyon... olyan nagyon jó, hisz még sohasem éreztem...

Elhallgatott, azután hirtelen

összeborzongott, most már fizikailag.

— Fázom, valamit kell magamra vennem!

Föl akart emelkedni, de a fiu nem engedte.

— Nem, ne menj el, olyan szép most itt...

— De ha fázom!

— Majd én megmelegítelek, jó?

Egészen magához vona és megsimogatta a vállait. Azután hozzáhajolt és megcsókolta gömbölyűségüket. A gyöngye batisztruhán keresztül átérezte bőre különös ízét és ez fölizzgatta, követelőzőbbé tette. Lesimogatta válláról az áttetsző batisztot és most már teljesen meztelen bőrre forrt oda szomjas, nedves csókos szájjal.

A lány lihegett. Két keble mintha félénken összebujt volna, reszketve, sietve süppedtek-emelkedtek a hozzáfeszülő és őket kíváncsan kirajzoló, áttetsző ruha alatt. Csak halkán, erőtlenül szabadkozott:

— Pista... valaki meglát...

A fiu eszeveszett nekiszi-lajodottsággal csókolt to-

vább. Most már tudta, hogy a lány is akarja, hogy nem bánja, csak fél.

— Ki láthat meg — suttogta a csókuk között — nincs itt senki és ha valaki jön, már messziről meghalljuk...

Még közelebb vonta magát hozzá, hogy az már egészen az ölében ült. A fiúnak megbizsergett minden idege, megfeszült minden izma, amikor ölébe érezte süppedni, combjaira simult a lány két gömbölyü, ruganyos kis ülepe.

A lány behunyta szemeit és nedves, vérvörös ajkai alázatos, boldog, hálás csókra fogadták a fiú szomjas, erős szakos száját.

A kertben könnyű szél nyargalt végig.

A fákról, a bokrokról, a lugasról zizegve, csodálatos őszi muzsikálva szálltak, hulltak, szállingóztak lefelé a lemenő nap fényétől arany-sárgában tündöklő levelek.

A lány hirtelen kiszakította magát a fiú karjaiból, kiszaladt a lugasból, megállt, sző-

Forró, szerelmes csókokkal perzselte fülét.

— Ágica ... jövőre végzek, kész leszek és...

A lány ismét odatemette fejét a vállára és csak egyet sóhajtott. Különös, mélyről jövő, félig szégyenkező, félig boldog sóhajrással:

— Jaj ...

A fiú még jobban magához szorította, mellén zakatolva érezte a két gyöngyös kis halom lázas, fáradt pihegését.

— És ... és jövő ilyenkorra már a menyasszonyom lesz...

ke fejét hátraszegte és két karját kitárta.

— Aranyeső ...

Suttogta vissza könnyes, szerelmes boldogsággal.

Krach.

Hol hagyta a mamát?

— A tihanyi visszhangnál vitatkozik, mert azt akarja, hogy az övé legyen az utolsó szó.

Nyaralás.

— Mit szaglásza azt a virágot! Nem kerthasználattal adtam ki a szobát!

Abstinencia sexualis

— Eredeti kézirat —

Kétféle abstinencia sexualist, nemi önmegtartóztatást lehet megkülönböztetni. Az első amelyet a gyakorlatban ma már nagyon ritkán lehet feltalálni, a teljes abstinencia. Egy egész életen át tartózkodni mindenféle nemi kielégüléstől. Régen, kolostorok penészes falai között voltak olyan lények, akik vallási vakbuzgóságból avagy szerelmi csalódás miatt határozta el erre a szörnyű bűnt magukat s voltak olyanok, akik meg is tartották esztelen fogadalmukat. Természetesen iszonyú kínokat állottak ki, mert hiába múltak az évek, hiába öregedtek meg, a nemi kielégülést mégis egyre vágyták és ezt a vágyat elnyomni képtelenek voltak minden flagelláció, önkínzás dacára sem. Senki annyit nem gondol a pénzre mint a szegény ember, — olvastam egyszer valahol s azt hiszem ugyanez az a helyzet itt is. Senki nem gondol annyit a kéjre, a nemi kielégülésre mint éppen az abstinens. Nem szükséges az egész életre fogadott és megtartott abstinencia káros hatását külön kidomborítani, mert hiszen nyilvánvaló, hogy úgy az idegrendszernek mint a test többi részének borzalmasan árt ez a természetellenesség amit akár perverzitásnak is lehet nevezni.

Gyakrabban felvetődő probléma az abstinencia második, szerényebb faja, a részleges abstinencia. Régi, meggyökeresedett társadalmi konvenciók a nőt egészen a házasságig eltöltik a nemi kielégüléstől. Így tehát számukra már felállítódott egy bizonyos határ, ameddig abstinenseknek kell lenniök. Mindazok dacára, hogy ettől ma már nagyon sokan eltérnek, úgy hiszem nem tévedek, ha a nők nagyrészt, hangsúlyozom, hogy ma még (holnap...?) abba a csoportba osztom, akik érintetlenül lépnek a házasság kötelékébe. Így tehát az abstinencia a férfiak problémájává zsugorodott.

Tettem egynehány megfigyelést

ÁRVAI mos, fest, tisztít, Timișoara IV., Bem ucca 20. sz. Telefon 15—60.

ezen a téren, mert a dolog nagy fontosságúnak és kiváló érdekességének tűnik előttem, aki a nemmel járó sokféle különlegességnek megfigyelője vagyok.

Beszéltem egy huszonhatéves fiatalemberrel, aki utolsó éves orvosnövendék volt akkor, ma már első éves kórházi orvos. Legnagyobb meglepetésemre azt a szinte hihetetlennek látszó tényt hallottam tőle, hogy ő még abstinens. A nők érdeklik ugyan, érez irántuk vágyódást, de a házasságba érintetlenül akar menni, hogy egészséges utódokat nemzhessen. Megfigyeltem a viselkedését a meglepő felfedezés után különösképpen nőkkel szemben.

Ez a hat éven át meztelen emberi testek körül forgoló ember, ez a majdnem kész orvos valószínűleg kapkodóan ideges lett, ha egy meztelen női kar hozzáért. Huga, aki élettől duzzadó, tizenöt éves fiatal lány volt, azon rövid idő alatt, amit a bátyja otthon töltött, meleg, kislányos szeretettel gyakran az ölébe kucorodott, meztelen karjaival átfonva a nyakát, duzzadó kemény mellét hozzászorítva. Ideges szabadkozással rázta le magáról mindannyiszor és amikor a vakáció végeztével ismét elutazott, csak homlokán csókolta, úgy félt a nőtől, még az esetben, ha a hugáról is volt szó. Ugyan csak ő kijelentette nekem, hogy még az abstinenciától senkinek sem történt semmi baja sem, — amit azonban én sem akkor, sem most el nem hittem, illetve hiszek.

Egy másik eset: Sch. J. volt osztálytársam semmi néven nevezendő ravaszság, csalogatás, rábeszélés dacára sem volt hajlandó nőhöz menni. Érettségi után, mint az osztályból az egyetlen szűz fiút ugyyszólván karhatalommal vittük el egy megfelelő helyre, ott azonban miután magára hagytuk egy nővel, a díj kifizetése után angolosan távozott, anélkül, hogy érintettségén csorba esett volna. Mikor ezt később megtudtam, alaposabb megfigyelés tárgyává tettem a következő tényeket állapítottam meg: Ez a felvilágosodott, intelligens, érettségizett ember 19 éves kora dacára is önfertőző volt, aki a legnagyobb mohósággal vágyott a nő után. De a szerelem fizetett papnőit utálta, amint ő mondá „magasabb színvonalu világnézete” miatt, ahhoz pedig nem volt kellő türelme, sem pedig tapasztalata,

hogy más nőknél próbáljon célt érni s különben is valamilyen túlzó és rosszfelfogású orvosi könyv hatása alatt egészen a házasságig abstinens akart maradni. Megértettem vele, hogy ez már ugyszólván patológikus eset s rábeszélésem folytán elment egy ideggyógyászhoz, akinek meglehetősen őszintén előadta a helyzetet. Az orvos természetesen azt ajánlotta, hogy idegrendszere és egész testállapota javításának érdekében hagyjon fel észszerűlten elveivel, amit ő végre nagynehezen meg is cselekedett. Ma már jóval túl van

a kezdet nehézségein és ennek folyományaként eddigi zavaros álmái helyett nyugodtan alszik, testsulya gyarapodott, közérzete javult, idegessége elmúlt s szellemi frissesége oly arányban növekedett, hogy tanulmányait játszi könnyedséggel és a legjobb eredménnyel végzi.

Végeredményben tehát azt a konkluziót kell levonnunk, hogy az abstinencia sexualis káros hatású dolog, amit lehetőleg kerülni kell.

Marton Lajos.

Szeparében

Gróf V. Sarolta kétnemű élete

A „Medizin“ c. német lapban rendkívüli, érdekes dolgokat olvastunk az ősrégi V. gróf magyar arisztokrata családról, ahol szinte a fantáziával páros megdöbbentő dolgok kerülnek nyilvánosságra egy nagyon szerencsétlen nő kétnemű életéről.

V. gróf ellen apósa család és sikkasztás miatt feljelentést tett, nemkülönben felhívta a rendőrség figyelmét arra is, hogy V. gróf csalárdul becsapta, mivel nő léte feleségül vette lányát, akinek azt hazudta, hogy ő férfi. Viszont apósa határozottan tudja, hogy V. Sándor gróf tulajdonképpen nő, Saroltának hívják. A rendőrség V. Sándor grófot természetesen letartóztatta s kihallgatása alkalmával épületes dolgok kerültek nyilvánosságra. Bemondotta, hogy a nő nemhez tartozik, katolikus, foglalkozása író és V. S. név alatt nagyon sok ismert nagy lapnak a munkatársa. Sarolta grófnő ősrégi nemesi családból származik, amely családnak egyetlen tulajdonsága a különleges életmód. Anyai nagyanyja 17 évig feküdt ágyban, mert azt képzelte magáról, hogy bēna. Egy másik nagynénje viszont hét évig nyomta az ágyat képzelt betegségben, de ugyanakkor bálákat is rendezett. Viszont volt olyan nőrokona is, aki két teljes esztendőig nem söpörtette a lakását, nem mosdott, nem fésülködött, magabazárkózva élt és mikor két év múlva előkerült szobájából, mintha új életre ébredt volna. Érdekes a dologban az is, hogy mindezen asszonyok emellett kedvesek, műveltek és rendkívül szeretetreméltóak voltak. Atyai ágon két vérrokona agyonlőtte magát, többen spritzmussal foglalkoztak, apja pedig, aki az államnál igen magas rangot töltött be, lehetetlen életével és költsékezésével magára vonta az uralkodó figyelmét és emiatt állását el kellett hagyni. Sarolta grófnő apja ugyanis másfélmillió magyar koronát költött el alig hat esztendő alatt. Nem csoda tehát, hogy ilyen vérből származó gyermek nem lehetett más, de, hogy Sarolta grófnő valóban ilyen volt az nagyrészt édes apja hibája. Ugyanis a különös gróf Sarolta leányát Sándornak keresztelte el, fiu ruhában járatta, vadászni, lovagolni tanította és férfias cselekedeteit mindig dicsérte.

Evvel szemben másodszülött fiát lányak nevelte, de ez kifogott rajta, mert 15 éves korában nevelőintézetbe került és minden női nevelést levett magáról. Sarolta-Sándor gróf 12 éves koráig atyja befolyása alatt állott, később a család nem tudta már nézni a ferde nevelést és a grófkisasszonyt 13 éves korában nevelő intézeibe adta, ahol női ruhába bujtatták. Az intézetben azonban viszonyt kezdett egy angol leánnyal, akinek azt hazudta, hogy fiu. Ez a viszony csupán csokban, ölelésben merült ki. Innét kicsapták, szülei hazavitték, de az érzéseim már nem lehetett változtatni, mert Sarolta most már tényleg Sándor maradt. Emancipált életet élt, kávéházban lumpolt és ivott a férfiakkal és nadrágban oly ügyesen mozgott, hogy legjobb ismerősei is fiúnak hitték. Férfi barátaival felkereste a bordélyházakat, gyakran részeg volt, nőtársaságba rendszerint csunya, jelentéktelen férfiakkal ment, hogy ezek értékét ne homályosítsák el. A szemérmelenséget utálta, sokat utazott, járt, kelt a világban és 10 évi utazása alatt rengeteg kalandja volt nőekkel. Egy egy ilyen ismeretsége három évnél tovább nem tartott. 23 éves korában feleségül vett egy E. Emmanevü nőt, akivel több mint három évig zavartalan boldogságban élt. Ezt a házasságot csak egymásközi szerződés kötötte egybe és Sarolta grófnő három évi ily házasság után csak sulyos áldozatok árán tudott E. Emmától szabadulni. E. Emmamégma is él és ugytekintí magát, mint V. Sándor gróf elvált felesége. Később egy fürdőhelyen megismerkedett egy előkelő hivatalnok családjával, ahol Mari lányába halálosan beleszeretett. A lány viszonzta a fiatal gróf szerelmét és egy álpap közreműködésével meg is esküdött vele. A család nem tudott ellene semmit tenni, csak évek múlva zavarta meg az igazi nagy boldogságot a lány apja, aki megludta, hogy V. Sándor nem férfi hanem nő. A grófnő pl. annyira tévedésbe tudta ejteni környezetét, hogy azok esküdni mertek volna arra, hogy férfi. Sokszor emlegette, hogy hadgyakorlatokra kell mennie, mondta azt is, hogy a lovaglásnál suspenzióriumot hord, ami nagyon való-

színű volt, mert derekán erős övet viselt. Ez azonban, mint később kiderült, a priap megerősítésére szolgált. Hogy a látszat is emellett szóljon, megtette azt is, hogy bal nadrágzsebét kóccal tömte tele, hogy a here duzzadsága nadrágon át látható legyen. Nemzőszerveihez soha nem engedett nyulni, még a szerelem legnagyobb fokán is vigyázott erre, mert ez volt legnagyobb titka. A priapot viszont oly ügyesen használta, hogy evvel feleségének a legnagyobb kéjt szerezte meg és nem csoda, hogy Mari a végtelenségig szerette urát. Egyik levelében pl. azt írja, hogy bár nem szereti a gyerekeket, de ha Sanyitól volna egy kisfia, azt a rajongásig tudná szeretni.

Mint említettük is, V. Sarolta grófnő író volt és a nagy lapok szívesen fizették meg minden sorát. A Pesti Hírlap ezelőtt 12-15 évvel is még nagyon sűrűn közölte v. s. jelzésű novelláit. Ezek az írások nagyon finom, érzékeny lélekről tesznek tanúságot, nagy műveltséget és tudást tükröznek vissza és ami szintén érdekes, ezekben az írásokban egyetlen betű sem volt, ami az érzékiségre engedett volna következtetni. Midőn Maritól elválasztották, a fájdalomban szinte beleőrült és bírái előtt a következő kifakadást mondta: Uraim! Bölcs, jogi tudósok! Irányítsák maguk az én életemet. Minden léptemet a szerelem vezette, minden tetteimet ez indokolta, hisz Isten oltotta belém. Ha ő ilyennek teremtett, arról csak nem tehetek én, avagy a végzet kifürkészhetetlen utai ezek? Istenben bízom, hogy eljön egyszer a megváltás napja, hiszen hibámat a szerelem okozta, az a szerelem, amely az ő tanításának, az ő birodalmának alapja. Isten, te mindenható Isten, te látod csak szenvedésemet, te tudod, hogyan kinlódok. Fordulj felém, nyújtsd felém segítő karodat, mikor már az egész világ elhagyott.

A törvényszék felmentő ítéletet hozott. A férjruhában járó grófnő, ahogy az ujságok írták, visszatért Budapestre és V. Sándor név alatt tovább élt csendben visszavonulva és szorgalmasan írogatta melankólikus novelláit. Egyetlen bánata még ma is, hogy a forró szeretett Máriáját elvesztette.

A szégyenérzet és a nemi aktus

— Válasz egy beküldött levélre. —

Kérdés: Három hete vagyok vőlegénye menyasszonyomnak, aki tizenhét éves és akit rövid négy heti udvarlás után ezelőtt két héttel jegyeztem el. Mint vőlegény, természetesen bizonyos testi közeledést is megengedek vele szemben, hisz három hét múlva meg akarunk esküdni, de meglepetten, csodálkozva és mondhatni érhetetlenül kell tapasztalnom, hogy ő mennyire idegenkedik a legcsekélyebektől is, ahogy kivesszem, annyira szégyeli magát. Sőt, egy alkalommal, amikor erről esett szó, bevallotta, hogy valósággal elképzelhetetlennek tartja, hogy majd az enyém tudjon lenni. S tekintve, hogy tőlem, ilyen vonatkozásban történő idegenkedése egyáltalán nem akar csökkenni, önökhöz fordulok tanácsért, mint akik tudom, a legnagyobb szívésséggel és elismeréssal diszkrécióval állanak bárkinek rendelkezésére. Kérem, menyasszonyom fiatal korának és oly régi ismeretségünknek tudható-e be ez az állapot, vagy valamilyen abnormis tünet, mellyel orvoshoz kell fordulnom? Vagy talán ne is törődjek a dologgal, ne is forcirozzam, az mind meg fog jönni magától egybekelésünk után?

Válasz: A szégyenérzet egy általánosan az emberbe ojtott alapvető érzés, mely a szerelem terén és a nemi életben, habár kis mértékben a férfiakban is megvan, de majdnem kizárólagosan a nők privilégiuma, sőt nagyban karakterizálja és befolyásolja nemi életüket, sokszor determináló hatással van rájuk. Minden nőben megtaláljuk, persze kisebb vagy nagyobb mértékben, ezt az egyéni hajlandóságokon és vérmérsékleten kívül a nevelés, környezet, stb. is döntően befolyásolják. Természetes, hogy a nyomortanyák és a tömeglakások lányaiban nem lesz meg oly nagy mértékben, mint a selyemágyak szülötteiben, azoknak korábban van alkalmuk megszokni róla és megedződni ellene, mint ezeknek.

De végeredményben minden nőben föltálalhatjuk, tehát a szé-

gyenérzet a nő nemi életében föltétlenül: természetes valami. És körülbelül olyanforma élettani rendeltetése lehet, mint a szűzhártyának. A nemi aktust teszi nehezebbé, nehezebben hozzáférhetővé, óvja meg a teljes elprofanizálódástól. Ugy nevezhetjük, hogy valóságos lelki szűzhártya és ez a definíció nagyon jó és találó, mert tényleg ezt a szerepet tölti be.

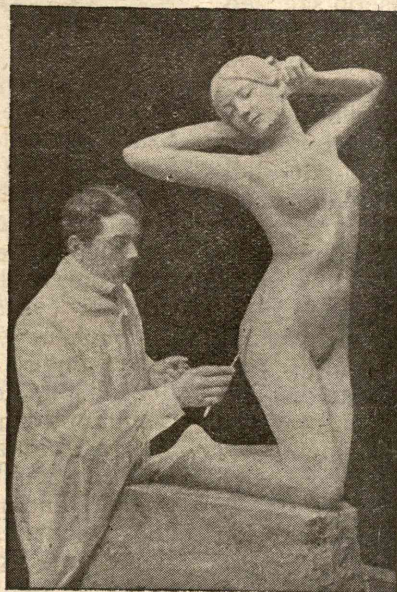
Minden nőben megvan, de miként említettük, nem egyenlő mértékben. Vannak, akinél a szégyenérzet túl intenzív, direkt betegesen ki van fejlődve. Ez különösen idegbeteg, hisztérikus, kényszerképzetes nőknél nagyon gyakori eset és Freud tanár szerint a pubertás előtti kor eseményeivel szoros összefüggésben van. Különben ő maga is sok ilyen esetről tesz említést és saját módszerével nagyon sikeresen gyógyítja őket.

Orvosi könyvekben nagyon érdekes példákra találhatunk.

Egy nő például a nászéjszakán férjének nemi közeledtekor, bár

annak nemi részét még csak kezével érezte, súlyos ideggörcsökbe esett, mert nem tudta elviselni, hogy az teljesen megtörténjen. Egy másik esetben pedig a fiatal asszony formális hányingert kapott az undortól, mit a nemiszervek egymásbahelyezése váltott ki belőle.

Ezeket a szégyenérzet-elfajulásokat azután Freud tanár a pubertáselőtti idők eseményeire vezeti vissza. Az illető nőket valószínűleg, mint kis lányokat meg akarták erőszakolni, vagy akár játéklól megsértették szeméremtestüket, hogy nagyon fájt az akkori-
ban. Az eset és a fájdalom azonban csak látszólag felejtődtek el, a tudat alatt megmaradtak és ez váltja azután ki belőlük ezt a nagyfokú szégyenérzetet, mely azután ilyen reakcióra vezet. Illetve voltaképpen már nem is szégyelik magukat, direkt félnek és undorodnak: éppen ezért „beteges” szégyenérzetük, éppen ezért nevezhetjük abnormisnak.

Szobor

Az Ön esetében azonban nem hisszük, hogy ez forogna fönn.

Miként nagyon helyesen sejti, a főök valószínűleg menyasszonynak fiatal kora. Egy tizenhét éves lányról van szó, akinek Ön valószínűleg az első ideálja. És ez a baj. A lányok sohasem tudnak az első ideáljukkal szemben minden tartózkodást levétközni, mert szégyenérzetüket sohasem egyszerre, hanem lassan-lassan küzdik le. Az első ideál csak a kezüket csókolja meg, a második a szájukat, a harmadik a testüket, úgy, hogy mire eljön a vőlegény, hogy majd teljesen birtokába vegye, már meg van vele szemben a kellő alap, a szégyenérzetnek nem kell egy csapásra eltűnnie, csak ismét egy természetesen következő fokkal: kisebbednie.

Ez az átmenet azonban jelen eselben valószínűleg nincsen meg, meg kell tehát értenie és türelmesnek kell lennie, ha menyasszonya nem képes egy csapásra erőt venni természet és veleszületett szégyenérzetén.

És nem kell mindjárt orvosi beavatkozásra gondolni. A baj nem olyan nagy, hogy ne akadna itthon is valamilyen „jó háziaszer”, amit sikerrel ne lehetne alkalmazni. És van is. Kettő is. Ezek: a szerelem és a megszokás.

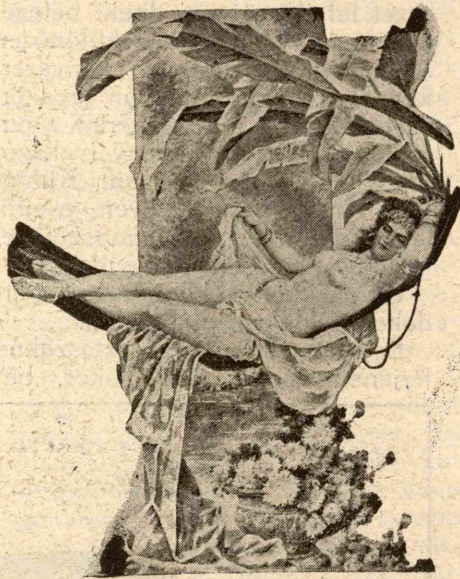
A szerelem képes fölolvastani a legerősebb tartózkodást is, leküzdheti a legbetegesebb szégyenérzetet is. Az általános tapasztalat igazolja, hogy lányok, akik a lehető legtartózkodóbbak és legmegközelíthetlenebbek voltak, a legváratlanabbul és leghirtelenebbül, minden fenntartás nélkül odaadták magukat valakinek, csak azért, mert belészerettek, halálisan szerelmesek lettek az illetőbe s ez azután mindenre képessé tette őket.

Föltételezzük, hogy menyasszonya szereti Önt és ha most még csak félénken és tapogatódzva is, föl fog ébredni, ki fog mélyülni annyira, hogy az Önök között még fönnálló válaszfalak egy csapásra le fognak dőlni.

Természetesen mindenhez idő kell, a másik orvosság, a megszokás. Fölsorolhatnánk Önnek eseteket, amikor lányok átadták magukat fiatal embereknek minden ok és cél nélkül, pusztán azért, mert az állandó együttléttel annyira összeszoktak, hogy észrevétlenül minden tartózkodás megszűnt közöttük és ami megtörtént, szinte

olyan önkéntelenül és öntudatlanul történt meg, mint mikor az ember fölöltözik, vagy levétközik.

Tehát azt tanácsoljuk, hogy várjon türelemmel, de semmi esetre se hagyjon fel kísérleteivel, ellenkezőleg, csak forcirozza a dolgot, ragadjon meg minden alkalmat úgy gyakorlati, mint elméleti megszoktatásra, illetve leszoktatásra, esetleg megfelelő könyvekkel is lássa el és így észrevétlenül, önkéntelenül meg fogja szokni menyasszonya a gondolatot, eleinte csak bele fog törődni, később kezd rá vágyani, a véin várni is fogja

Semirámis Assiriának volt feleség királynője. Eleinte Onnesnak, Sziria helytartójának, majd Ninus királynak volt felesége, utóbbinak utódja is. Mint királynő nagyon kitűnt az építészetben, mert Babylonban létesített első izben u. n. függő kerleket és házakat, amik a későbbi évszázadokban nagyban hirdették nevét. Ezek a függő kerlek többnyire úgy voltak berendezve, mint a kék tanyái, mert Semirámis képes volt ilyen kerlekben és házakban napokon keresztül szerelmeskedni és bujálkodni. Mint nő is ritka szépséggel volt megáldva, térdig érő, szőke haja úgy csillogott, mint az arany a napfényben. De kitűnt, mint jó hadvezér is, nemkülömben híres volt kegyetlenségeiről is. Hadjárataiban egymás után igázta le Egyiptom, Libiát és Etiópiát, rengeteg embert ejtett foglyul, akik közül kiválasztotta a szép és erős, egészséges férfiakat, az-

és minden rendben lesz. Oda kell hatnia, — és ha tanácsunkat elfogadja, ez könnyű lesz — hogy a nemi aktus az ő szemeiben le szálljon arról a megközelíthetetlen és misztikus polcra, amelyen jelenleg még van és emberi, természetesen legyen. Attól pedig ne féljen, hogy ezáltal talán megcsorbulna a nászéjszaka csodálatos varázsa, mindent kárpótolni fog, mindent visszanyernek majd a békés, meghitt, közösen vágyott és mindkettőjüktől remegve, ujjongva várt egymásratalálás gyönyörűségében. gye.

után háremébe vitette. Akik el-lenszegültek, azokat borzasztó kinok között végeztette ki. Fejüket ketté szelette, törzsüket derékban törette át. A hatalmasokra haragudott leginkább, akik nem akartak neki fejet hajtani, ép ezért a nép maga dicsőítette és mint asszír istent tisztelte. Hadjárataiban egyszer vereséget szenvedett. Indiát nem bírta meghódítani és ezért idősebb fia bosszút esküdött ellene. Ninyas fia éjjel belopódzott palotájába és amikor anyja aludt, tört akart szívébe döfni. Gyilkossága nem sikerült, mert egyik szeretője, ki ugyan abban a szobában tartózkodott, észrevette, kicsavarta a tört kezéből és fiát nyomban kivégeztette.

Bár mindez Semirámis parancsára történt, de felülkerekedett benne az anya és bánatában öngyilkos lett.

Férjhez menne

25 éves keresztény, temesvári varrónő, fess, szőke leány, akinek havonta 7–8000 lei biztos keresete van. Feleségül menne azon korához illő temesvári, vagy környékbeli jobb iparoshoz, esetleg hasonló zsánerű férfihez, lehet özvegy is, akinek mindenben támogató felesége és segítője lenne. Leveleket a lap kiadóhivatala „Keresem a párom” jelige alatt továbbít.

3 nap alatt eltűntett: szeplőt, májfoltot, pattanást VIOLA krém-szappan. Készíti Weiss Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Életem első kalandja

Bimbófakadás

A nemi vonatkozású dolgokról sejtettem, sőt talán tudtam is már nagyon sokat, egy ötödikes diák már sok mindent lát, hall, tud, de érezni — még nem éreztem semmit. Talán mert nagyon zárkózott, magányos természetű voltam s így nem volt még alkalmam ilyenmire.

De mint ahogy minden bimbó számára, bármennyire is el van zárva a napsugártól, eljön a tavasz, amikor ki kell fakadnia, ki kell nyílnia, úgy érkezett ez az időpont az én életemben is.

Természetesen ez a tavasz nő volt, ezt a bimbófakadást nő hozta.

Kisöcsém mellé szüleim német nevelőnőt szerződtettek. Nagyon csinos, formás, széparcu, szőke bécsi kis baba volt, kifogástalan termettel és gyönyörű, hófehér bőrrel.

Az egész család meg volt elégedve a választással, olyan volt ez a lány, hogy a szemnek jól esett ránézni, olyan volt házukban, mint egy szép nipp, mint egy értékes disztárgy. Nem csoda hát, ha „őt meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt” nálam. Halálosan szerelmes lettem belé. Ugyanolyan halálos, mint amilyen reménytelen, ami még nem is esett volna nekem olyan rosszul, hiszen mint kis és jelentéktelen nebuló mire is számíthattam volna egyébre, irtam volna egy papirkosárnyi csapnivaló verset és ezalatt talán már ki is ábrándultam volna belőle — de más volt a baj. Feltékenység kerített hatalmába, ádáz feltékenység és még hozzá nem is birtam menekülni ettől az érzéstől, hiszen minden pillanatban, lépten nyomon föl kellett ébrednie bennem. Ugyanis annak nem volt más az oka — mint tulajdon bátyám, aki akkor már maturandus volt és már az első héten „kikezdet” a Fräulein-nal s nem minden siker nélkül.

En tudniillik, a feltékeny hős-szerelmes, állandóan a sarkukban bujkáltam és ha jó testvér lettem volna, örültem volna bátyám foko-

zatos és mind jobban a sikeres végcél felé közeledő eredményeinek. De őszintén bevallom, rossz testvér voltam, egyáltalán nem örültem, sőt halálos irigységgel vegyes gyűlölet halmozódott föl bennem ellene. Fájó keserőséggel kísértem minden egyes csókot, simogatást, s mikor a Fräulein két gömbölyű, kemény melle összepréselődött bátyám tenyerében, legszívesebben szétütöttem volna közöttük...

Lányok

— FÁBIÁN SÁNDOR eredeti felvétele —

Azt mondják, a feltékenység éber. Nos, ez igaz, tudom még akkorról.

Mert egyszer az egész család, már a nagyok, színházba mentek. Csak bátyám nem. Azt mondta, holnapra sok tanulnivalója van. Persze azonnal tudtam, hogy ez csak aljas kifogás lehet, egy vérbeli diáknak ez nem lehet kifogás, ha valami szórakozásról van szó. S tekintve, hogy a Fräulein is otthon maradt, mert drámát adtak, amiből ő szegény édes-keveset értett volna meg magyarul, rögtön

tudtam, hogy „ezek” terveznek valamit.

Tehát résen voltam.

És nem hiába, mert igazam volt.

Kilenc óra öt perckor, még ma is emlékszem rá, bátyám besurrant a bécsi lány szobájába. A következő pillanatban, már magától értetődik, én is ott álltam az ajtó előtt és nemsokára a pokol minden kinját szenvedve végig, hallottam, hogy odabent egyáltalán nem beszélgetnek és ez a nagy csönd jobban kinzott, mintha ezer szerelmi vallomás szűrődött volna kifelé. Végre nagysokára halk sugdolódzást hallottam, ruha-levevés susogását, halk suttogást, sóhajtást, majd nyögést, de nem hallottam tisztán, csókok zaját, ihegést és egész biztosan rájuk nyitottam volna dühömben, ha nem lepelt volna meg valamilyen gyöngye láz, amely erőtlenné, puhává, szédültté tett nagyhirtelen.

Feszülten figyeltem befelé, a lihegés odabenn mind erősebb lett és egyre gyorsabb és körülbelül úgy éreztem én is különös gyengeségemet, hogy erősödik, gyöngit. Borzongtam és szemeim előtt tűzes karikák táncoltak s nem tudtam már megkülönböztetni, nem láttam, hallottam semmit, csak a hangfoszlányok, amelyek kiszűrődtek, vettek körül tarka, mámoros chaoszban:

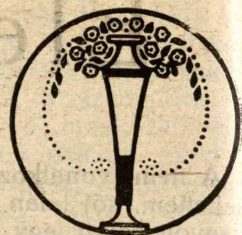
— Jaj... ne... édes... harapj... te...

Arra is csak az utolsó pillanatban eszméltem föl később, hogy bátyám jön az ajtó felé és alig volt időm beugrani a szomszéd ajtómedyédesbe, majdnem ottkapott és meglátott. Kijött és szobája felé indult. Én még mindig erőtlennül dültem neki az ajtófélfának és csak akkor eszméltem föl borzongásomból, amikor bátyám léptei elhaltak a folyosón és hallottam, hogy becsukja maga mögött az ajtót.

Es amint magamra eszméltem, első aktivitásom az volt, hogy

(Folyt. a 18. oldalon)

„Szarvas” Kávéház és étterem. A Gyárváros legjobb szórakozó helye. Kitűnő konyha italok | Várad Aladár igazgató vezetése alatt esténként gyönyörű kabaré műsor.

KÉT SZERELMES TAVASZ-HÉT TÖRTÉNETE

— GYÖRY ENDRE EREDETI KIS REGÉNYE —

Az eddig közölt rész tartalma: Béla, a jőnevű festőművész hazatér Párisból a kis városba és találkozik régi jóbarátjával, Dudival, aki ép most mutatja be barátnőjének, Szemiramisnak. Béla Szemiramisszal megbarátkozik s köztük között őszinte jóbarátság fejlődik. Hogy a társaság vigabb legyen, Szemiramisz bemutatja Bélának Olgát, egyik barátnőjét, aki Dezsővel, távoli unokatestvérével az uccán éppen szembe jön velük. Bélának Olga szerénysége és csendessége megtetszik. Dudi, Dezső és Béla egy kávéházba térnek be, ahol hajnalig mulatnak, közben Szemiramisnak éjjeli zenét adnak, majd reggel felé egy kis korcsmába térnek be, ahol új barátokkal találkoznak, köztük Médivel, Dudi egyik régi ismerősével. Médi gyönyörűen táncol és a fiúk nézik. Így mulatnak még sokáig, végül elhatározzák, hogy délután autókirándulást tesznek. Közben délelőtt Dudi és Béla Szemiramisznál vizitelt, ahol Dudi egy kis szökváltást provokál és sértődötten távozik. Most tehát van ürügye a délutáni elmaradásra. Az autókirándulás azonban nem jár a remélt sikerrel. Másnap délután a „Három jegenyébe” mennek mulatni Szemiramisszal, aki magával hozza egyik barátnőjét, Lilit is. A leány megtetszik Bélának és a fiatalember rögtön „pártfogásába” veszi az érdekes leányt. Mivel a nagy dári dó hajnalig tartott, Lili nem mehetett haza és így Béla egy szállodában vesz neki lakást, ahol az éjszakát együtt töltik. (7. folytatás.)

Elkeseredett nagy küzdelem fejlődött ki közöttünk. A kezeit már le sem fogtam. Ahoz, hogy ellökjön magától, gyenge volt, az ütések, karmolásokat pedig föl sem vettem. Egy negyedóra múlva nem birta tovább. Erőtlenül hullott visza a párnákra és keserves sirásra fakadt.

Könnyei megint megállítottak.

Rettenetesen sajnáltam őt és úgy szerettem volna megnyugtani, megvigasztalni, csak csókolni és csak becézni, de nem hagyott a kínzó tudat: hátha csak játszik, hátha még ez is csak komédia, hisz Szemiramisz megmondta nekem: lehet, hát miért mondta volna, ha nem lenne úgy?...

Szinte kegyetlenül, érzéketlenül és ellenségesen néztem a párnákon ruháiból kifejtett görcsösen megvonagló meztelen vállait, amelyek csodálatosan puhák és hófehérek voltak.

— Hiába sírsz, úgy sem hiszek neked...

Ráborulok és reszketve fosztom meg alsó testét ruháitól. Behunyt szemekkel remeg teste a kezeim között, még mindig sir, nem védekezik, csak amikor már majdnem birtokomba veszem őt, tör ki belőle egyszerre az erő és a düh. Ellök magától, hogy szinte elvesztem az egyensúlyt és majdnem kiabál.

— Hát mit gondolsz, ki vagyok én... úgy viselkedik velem szemben mint egy legutolsó kocsis, durva, aljas kéjenc, hát azt gondolja, azaz a nyomorult vacsorával megvett magának?...

Nem tudom, számítás volt-e tőle ez is, vagy nem, de a célját elérte sirással és nem tudott elérni kö-

nyörgéssel, elérte azzal, hogy megsértett. Fölemelkedtem mellőle. Nem szóltam egy szót sem, átmentem a szomszéd ágyhoz, mely a szemben levő fal mellett állott és úgy ruhástól, amint voltam, végigvettem magam rajta.

Aludni próbáltam, de sehogy sem sikerült. A percek csigalassúsággal teltek. Köröskörül nagy csend volt, csak Lili lélekzétvétele hallatszott a sötétben. Hajnali két óra lehetett, valahonnan messziről kutyaugatást hozott erre a szél.

Lili hirtelen megszólalt.

— Béla...

Nem válaszoltam, pedig tudhatta, hogy nem alszom.

— Béla... ne haragudj...

Nem szóltam semmit, ismét nagy csend támadt, a percek szörnyen monotonan, mondhatni kinosan teltek, sokat hánykolódtam, mindent megpróbáltam, hogy el tudjak aludni, míg végre nagy nehezen az égen már hajnalcsíkok jelentek meg kékes narancssárgába játszó, amikor elnyomott az álom.

De még azelőtt, úgy félálomban, úgy éreztem, hogy valaki halkan, gyöngéden, szerelmesen, bűnbánólag megcsókolja a számát. Mintha a csók melegségét és puhaságát is éreztem volna... vagy már elnyomott akkor az álom és csak álmodtam?...

5.

Reggel hét óra van és mi már künn vagyunk az erdőben. Gyönyörű szép reggel van. A hegyek mögül kél a nap és a tőről kódos, fátyolszerű takaró emelkedik lassan föl.

Csendesen, hallgatagon, váll a vállhoz simulva sétálunk egymás

mellett a néptelen uton. En és Lili. Lassan sétálunk és Lili egész viselkedésében valamilyen alázatos hálát veszek észre, olyan, mint egy hizelgő kis macska. Talán megköszöni ezzel nekem, hogy nem bántottam az éjjel, vagy csak azt akarja elérni, hogy továbbra is mellette maradjak, esetleg segítségére legyek?

Nem tudtam elhatározni magamban, mit gondoljak erről a lányról. A legártatlanabb és legszelidebb benyomást teszi rám, de ha a körülményekre gondolok, mindig azt vagyok hajlandó hinni, hogy csak végtelenül ügyes színésznő. Angyal-e tényleg, a legfehérebb angyal, vagy ördög, a legfeketebb?...

Karomba fűzi a karját és úgy bujik hozzám, olyan gyöngéden és olyan melegséggel, hogy egyszerűen eloszlatja rossz kedvem.

— Nézd csak Béla, de gyönyörű:

A tavon hófehér, büszke hattyúk jelentek meg kecses, magasra emelt nyakkal.

— Olyanok, mint te, te is egy ilyen könnyű, szép hattyu vagy, csak azt nem tudom, hófehér-e, vagy pedig nagyon, nagyon fekete...

— mondom neki elgondolkozva.

— Hogy gondolsz ezt?

— Hagyjuk... nem is lenne csunya: egy csillogó, koromfekete hattyu... mit szólsz hozzá?...

— Nekem jobban tetszik a fehér.

Lassan tovább sétálunk.

Fejét a vállamra hajtja, szemét behuntyja. A nap az arcába süt, mely hófehér és bronzvörös hajában arany tűzek gyulladnak ki. Lassan lehajolok hozzá és megcsókolom a homlokát, azután csukott, selymes szempilláit.

Gyöngéden eltolt magától.

— Vigyázz Béla, még meglátja valaki...

— Ki lássa meg? Nincs itt senki...

A tó színe haragoszöld, a tóparti fák különböző színárnyalatokban pompáznak, világoszöldtől kezdve egészen rozsdabarnáig, a hegyek konturjai matt-zöld és berlini kék.

Megálltunk és hosszasan néztem a völgyet. Elhatároztam, hogy egyszer kijövök ide reggel dolgozni. A szín és fényhatás különö, a téma sem a legutolsó: az ébredő tó. A látványoskodó köd még mindig szállt föl felőle, ezüstben izzó párák indultak neki végtelen utuknak: a nap felé.

Tovább megyünk.

Lili hirtelen fölriad.

— Hány óra?

Megnézem az órát.

— Háromnegyed nyolc... mit csinálsz délelőtt?

— Tíz órára el kell mennem egy helyre, állás van kilátásban... esetleg előleget is kapok...

Egy padhoz érünk.

— Leülünk?

— Le.

Egymáshoz bujunk és szép csendesen élvezzük, hogy szaladnak a percek az örökkévalóságba. Állunk egymáshoz ér, Lili fején a mellemre csuklik.

Kezemet lassan fölemelem és végig érezhetően, szelíden, gyöngéden, minden ébredő lelkesedéssel és csendes rajongással beleltem, simogatom végig a haját és nekik mindent szeretnék neki mondani, sok mindenről mesélni, de csak odáig jutok el kétszer-háromszor:

— Lili...

Nem szól semmit, nem kérdezi, mit akarok, egészen hozzám bujlik, kezemet behunyja és sápadt, komoly arca mintha alig észrevehetően, csendesen, boldogan mosolyogna.

Hirtelen mégis megszólalok:

— Lili... nem haragszol rám?...

Még jobban hozzám bujlik és nem várt és meg nem szokott szenvedélyességgel szalad ki a száján:

— Oh, hogy haragudnék, hisz...

Hirtelen elhallgat, én nem kérdezem tovább.

Nagy csend simogat össze bennünket és a nap lassan csillogó, fényes glóriát fon körénk...

*

Az éjszakai kirándulás alaposan megapasztotta tárcámat. Egy pár

képemet vittem el egy ismerős régiségkereskedőhöz. Megdicsért, elismerését fejezte ki, megígérte, hogy a legrövidebb időn belül tud ad rajtuk, de ez mind nagyon szép és jó volt: csak nem hasznos. A pénz most kellett volna nekem, no de már mindegy.

Céltalanul sétálok az uccákon, benézek a kávéházba, végigmegyek egyszer-kétszer a korzón, elvégzem legszükségesebb bevásárlásaimat: cigaretta, kölnivíz, ujságok és haza igyekszem.

A következő saroknál azonban elfog Dudi.

— Szervusz öregem, nos, hogy sikerült az éjszakai kirándulás — kezdi rögtön.

— Kérdezd inkább: hogy nem sikerült!

— Mi az, talán csak nem engedted ki kezeid közül a kislányt?

— Óh dehogy, hisz alig egy órája váltunk el.

— Hát akkor?

— Semmi akkor. Együtt töltöttük az éjszakát, de nem történt semmi.

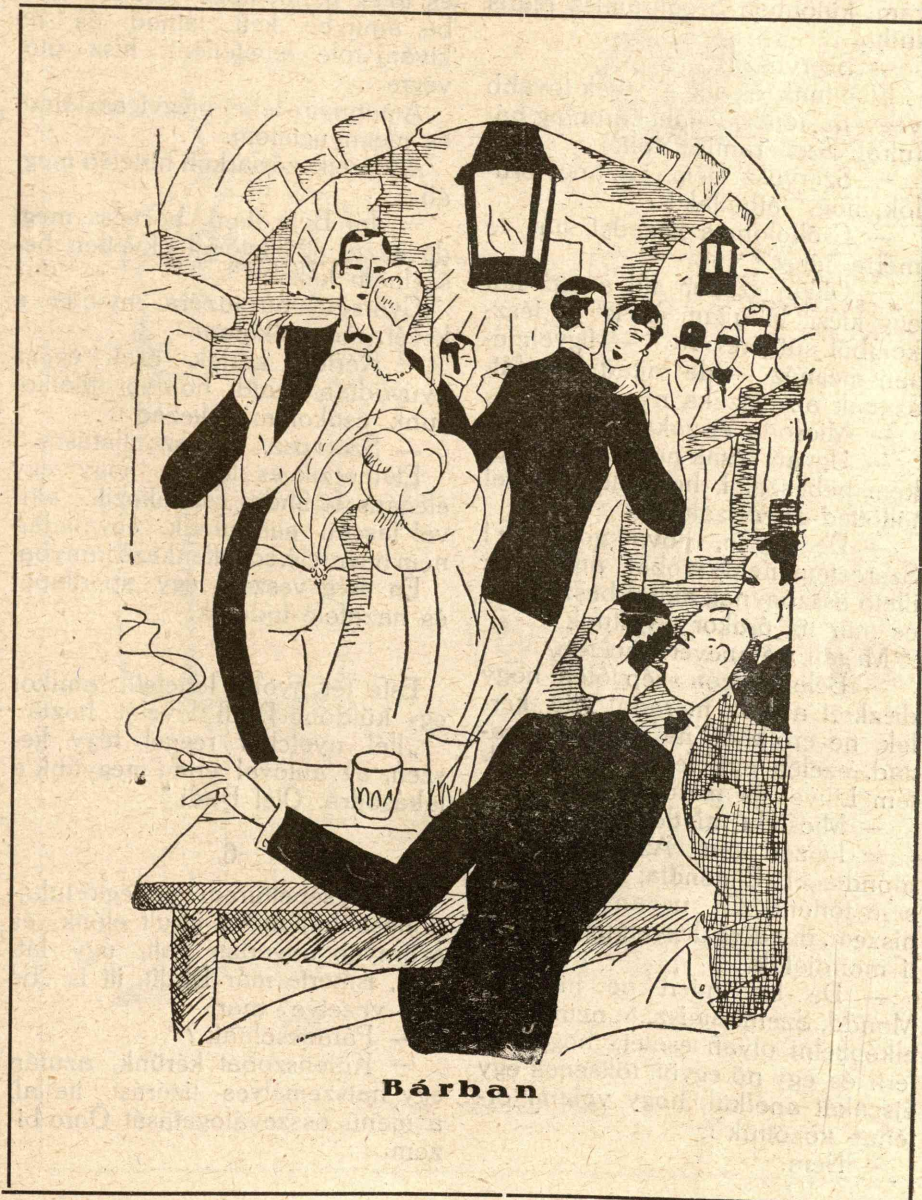
— Óh, te szerencsétlen flótás, hát nem szégyeled magad? Na de ilyet, hallod, ilyesmi is csak veled eshetik meg... de mit akarok mondani... éppen hozzád igyekeztem.

— Kérlek parancsolj...

— Egy kis muriról volna szó... holnap vasárnap van, mit szólnál hozzá, ha korán reggel autóval kimennénk Erzsébetfürdőre? Van idő?

— Hogy időm van-e? Kedves pajtás, ha mindennel úgy el volnék látva, mint idővel, akkor igazán nem panaszkodnék soha...

— Akkor ne is panaszkodj, mert itt tényleg csak időről van szó, minden egyébről gondoskodva lesz. Szemiramisz jön, Olga és Lili. Fér-

fiak mi ketten... és mit gondolsz, kit lehetne még „szerződletni”?

Gondolkoztam egy keveset.

— Tudod mit, — jutott eszembe hirtelen — vigyük Dezsőt, nagyon csendes, kedves, szimpatikus fiú; a lányokkal is intim viszonyban van, legalább nem kell sokat ceremóniáznunk...

— A tipp jó, de csak nem fog az unokahugának udvarolni?

— Dehogy, Olgával majd én foglalkozom és Lilit átengedem neki...

Dudi mosolyog.

— Mi az, már is vágysz a változatosságra?... Te is nagy kópé vagy!... Szóval akkor öregem ebben maradunk. Én sietek haza, tudod az asszonynak is vannak pretenciói és legalább annyit megtehetek, hogy ebédre pontosan megyek haza... majd értesítek a délután folyamán, hol találkozunk holnap reggel, a lányokat is bizd rám, különben Szemiramisz máris tudja...

— Szervusz!

Elváltunk és alig megyek tovább vagy tíz lépést haladok karonfog hátulról. Szemiramisz volt.

— Szervusz Béla, jaj, hogy örülök, hogy láthatlak!

— Csókolom a kezedet, hát te merre jársz?

— Olyan szépen süt a nap, hát egy kicsit kibujtam én is a fészkéből sütkérezni... — figyelmesen megnéz — de rajtad fiam lát szának az éjszaka nyomai...

— Micsoda éjszaka?

— Ugyan, csak nem akarod nekem bebeszélni, hogy nem Lilivel töltötted az éjszakát?

— De ugyan, hova gondolsz! Szereztem neki szobát annál az illető asszonynál, akiről beszéltünk és már tíz órakor elváltunk.

Megáll, rámnevet kacéran.

— Béla, igazán szép tőled, hogy diszkrét akarsz maradni, de kérlek, ne erőlködj, ne fáraszd magad, ezelőtt egy félórával beszéltem Lilivel és mindent elmondott.

— Micsoda mindent?

— Igazad van. Azt a semmit mondta el. Elmondta, hogy semmi sem történt. Én ugyan azt nem hiszem, dehát jó, legyen úgy, ahogy ti mondtátok.

— De hát miért ne hinnéd? Mondd, Szemiramisz, te nem tudsz elképzelni olyan esetet, hogy egy férfi és egy nő együtt töltsenek egy éjszakát anélkül, hogy valami történne közöttük?

— Nem.

— Látod, pedig most így történt.

— Nem vitatkozom... beszéljünk másról. Láttam, beszéltél Dudival. Említette a holnapi kirándulást?

— Igen.

— Nagyszerű lesz, már szoltam Lilinek is, ő is jön... gyere Béla, kísérj haza...

Lassan elindulunk. Szemiramisz csacsog, kacérkodik a szembejövővel, léptenyomon meg-megszólít egy ismerőst, azután hirtelen hozzám simul.

— Jaj, te Béla, én olyan szomorú vagyok...

— Miért?

— Mindig arra gondolok: mi lesz velünk, mi lesz ennek a vége?

— Minek?

— Ennek a dolognak. Én és Dudi... én nem tudom, Dudi az utóbbi időben úgy változott... már nem szeret ő engem úgy, mint régen, én érzem...

— Ne légy gyerek, Szemiramisz és főleg gondolkodj józanul, lásd be, amit be kell látnod és ne kíváncsi tőle lehetetlent, hisz utóvégre...

Amennyire lehet megvigasztalom és megnyugtatom.

A következő sarkon hirtelen megáll:

— Jaj Béla fiam, bocsáss meg, de azzal az illetővel okvetlen beszélnem kell...

Gyorsan bucsuzóra nyújtja a kezét, megcsókolom.

— Kérlek, kérlek, csak egész nyugodtan, majd holnap találkozunk, csókolom a kezdet...

— Szervusz, a viszontlátásra...

Elviharzik és látom, hogy egy elegáns férfihez csatlakozik, aki velünk lassan elindulnak, egyáltalán nem hazafelé, sőt ellenkező irányba.

Én még veszek egy sportlapot és hazafelé indulok.

*

Este fél nyolc lehetett, amikor egy küldönc Dudi levelét hozta:

„Fél nyolckor reggel légy készen, az autóval érted megyünk a lakásodra. Ölel Dudi.”

6.

Az erzsébetfüredi vendéglő tulajdonosa hajlongva járult elénk és szörnyen udvarias volt, úgy látszik, ismerte már Dudit, itt is „be volt vezetve” már.

— Parancsolnak?

— Különszobát kérünk, azután egy hatszemélyes tizórát, itallal, a menü összeválogatását Önre bízom...

Nagyon kedves, elegáns kis szobát kaptunk, kényelmes, széles sezlennel, ami különösen megnyerte Dudi tetszését.

— Ah, sezlenn is van, ez nagyszerű...

Szemiramisz azonban ráötölt a szájára.

— Már megint kezdi?

Különben is, ma rossz kedve volt, ideges és nyugtalan, Dudinak pedig csak ez kellett, állandóan bosszantotta őt.

Én a lányokkal beszélgetek, akik a sezlennre telepednek. Lili ma nagyon szép. Olgának nincs olyan jó napja. Szemiramisz durcásan közéjük ül.

— Engedjétek már egy kis helyet, mert ma még veletek is összeveszek...

Nemsokára megjön a tizórás. Dezső felszolgálja a lányoknak a sezlenn valóságos ebédlőasztalhoz hasonlít. Mi férfiak az asztal mellett ültünk tábor, hozzátartunk a borhoz, mely aranyárga, olyan vastag, mintha likőr volna és különös, nagyszerű íze van.

A lányok is isznak és lassankint megpárosodunk. Lili az asztal mellé ül, ott beszélget halkán Dezsővel, viszont én és Dudi a sezlennre kerülünk. Dudi Szemiramisz szal verekedik, aki egész ki van pirulva és egyre dobog mérgében kis lábaival a padlón, én Olgamögé ülök és a nyakát simogatva mindenféle ostobaságot sugok a fülébe.

Szemiramisz hirtelen fölugrik.

— Gyerekek, nem lehet itt táncolni?...

Dezső rögtön elmegy érdeklődni és pár perc múlva visszajön:

— Lenn a földszinten van külön szoba, van benne zongora és ott lehet táncolni...

Szemiramisz indítványára fölselelődik az egész társaság és levonulunk a kis terembe.

— Dudi zongorázzon valamit — kéri őt, nekem pedig megfogja kezemet és magához huz — gyere Béla táncoljunk.

Dudi leül a zongora mellé, belécsap a billentyűkbe és nekikezd valamilyen ócska halotti marsnak. Szemiramisz ideges.

— Légy szíves valami táncolást választani...

— Ja igen, táncolni valót?

Ismét nekifoháskodik hosszú pózolás, most meg egy magyar hallgatónak kezd. Szemiramisz dühöng:

— Erre nem lehet táncolni...

— Nem lehet, igazán? — adja Dudi csodálkozva. — Igazán sajnálom, pedig olyan szép nóta... — folytatja.

Szemiramisz türelmének vége szakad, elengedi, illetve eldobja kezében tartott kezemet, nagyot dobbant lábaival, fogait összeszorítja és szinte sirva fakad ki.

— Akasszátok föl magatokat...

Dühösen von egyet a vállán, kivi harzik a teremből és bevágja maga mögött az ajtót. Dudi most abbahagyja a zongorázást. Dezsőhöz fordul:

— Dezsőkém légy szives, menj utána, csillapítsd le és hozd vissza.

Dezső szolgálattrakészen megy ki.

Dudi leül Lili mellé és mulatgatja. Szörnyen jó kedve van, hisz valósággal az élvezetei közé tartozik Szemiramisz bosszantása és az most nagyszerűen sikerült neki. Lili csóválja a fejét.

— De ugyan Dudi, mire való úgy felhuzni őt, nem tudom, mi élvezetet szerezhet ez neked...

— Te ezt nem érted...

Olga mellettem jajgatni kezd.

— Jaj, nem bírom ki, azt hiszem széthasad a fejem, úgy fáj... megyek föl a szobába, ledülök egy kissé a sezlónra...

Már indul is, Dudi nagyot kacsint nekem. En zsenirozom magam Lilitől, meg szivesebben is maradnék itt lenni, az ő közelében, de Dudi még egyszer int. Erre fölállok és utána megyek.

— Várjon, Olga, elkísérem...

Fönn vagyunk a kis szobában a sezlónon. Csak mi ketten. Olga mellettem fekszik. Én ülök és simogatom.

— Nagyon fáj a feje?

— Rettenetesen...

Simogatom a haját, a homlokát, lassankint azonban már a vállait, a keblét. Erős, ruganyos, nagy keble van, óvatosan tapogatom meg előbb csak ujjaimmal, azután egész tenyeremmel. Nem szól semmit, pedig simogatásom egyre erősebb lesz, hogy fölszisszen, de engedelmesen, behunyt szemekkel egyre nehezebben léleklelve tűri. Lehajolok melléje, egészen magamhoz ölelem és meztelen karját kezdem csókolgatni. Sima, puha hús van. Már a nyakát csókolom, már a keblei táján járok, a kombinét feszegetem rajtuk a számmal. Ismét fölkuuszok a nyakáig, azután egy hirtelen mozdulattal a száját veszem birtokomba a számmal.

Hosszu, lihegő, érzéki csók volt ez, az egész lány vergődött belé,

vonaglott karjaim között, de nekem még sem izlett. Valahogy nem tudott csókolni, nem értett a csókhöz. Lili egészen más volt. Lili... amint eszembe jutott, elengedtem Olgát, szinte ellöktem magamtól. Nem, nem tetszik. És én nem szeretem a kötelesség-csókokat, nem szeretem a pusztá alkalomkihasználásokat, csak azt tudom szeretni, akit szeretek — legalább egy kiscit.

Nézem Olgát.

Combain föl van türve a ruhája, keblén szétnyílv, kombinéja mögött csaknem teljesen meztelenül látom nyugtalanul imbolygó két halmát, egész teste tüzelve vibrál. Ott fekszik előttem nedves ajakkal, félig behunyt szemekkel, hallo szenedélyes lihegését, birtokomba vehetném ezt a lappangó, mánorvággyakkal és kéjvárással

teleítatott fiatal testet — és nyugodtan ülök mellette, elfordulok tőle, kinézek az ablakon és Lilire gondolok.

Lili...

Az ajtón halkán kopognak és pár pillanat múlva Dudi dugja be rajta a fejét.

— Szabad? Bejöhetek?

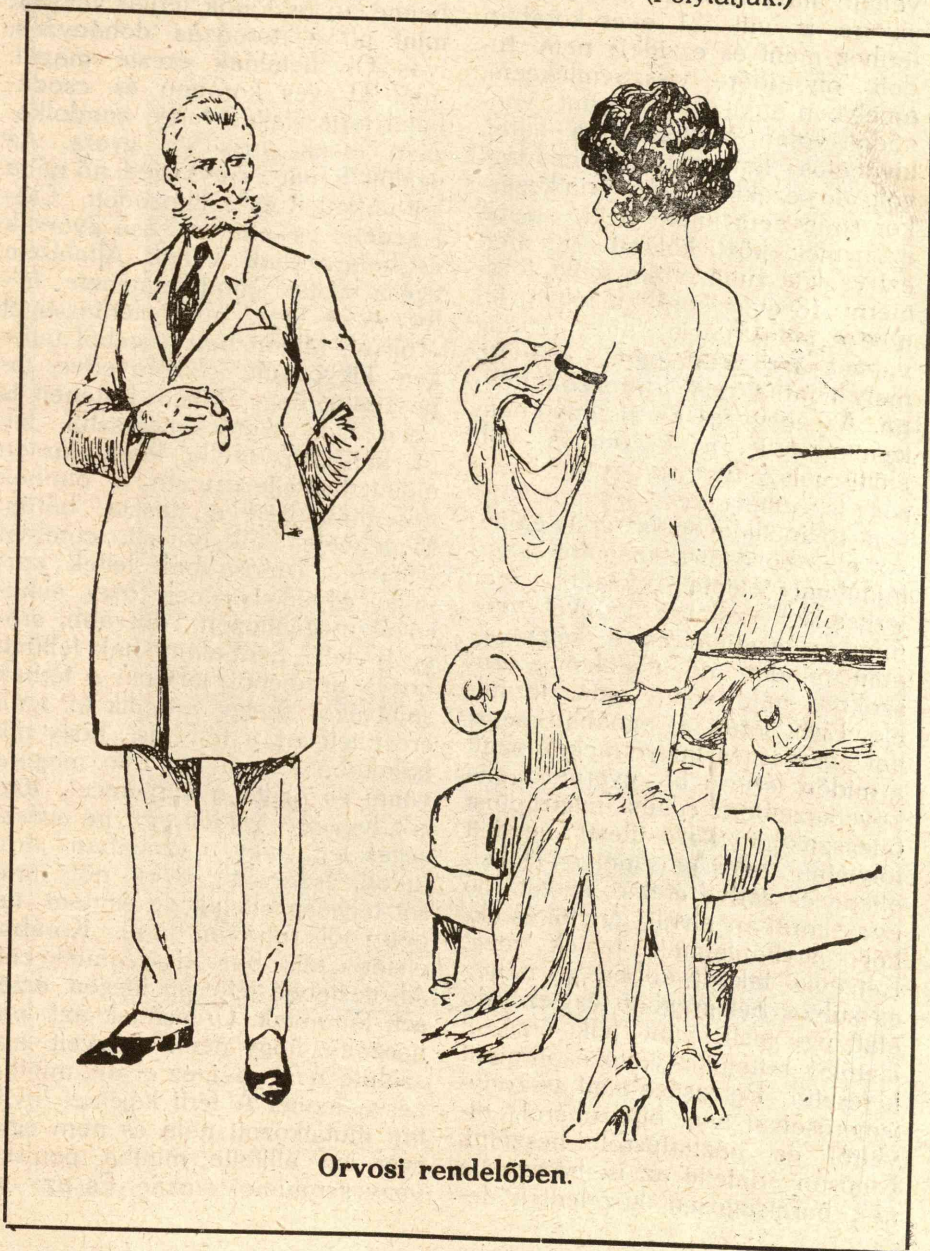
— Na hallod!

Dudi bejön, kérdőleg és csalódottan néz rám Olga felé intve, aki mozdulatlanul, szemei elé emelt karokkal fekszik mellettem.

— Nincs kedvem — mondom neki halkán, azután hangosan folytatom — nos, mi az, mi ujság, visszajött Szemiramisz?

— Visszajött, de olyan utálatos és szeszélyes, hogy ott hagytam...

(Folytatjuk.)

Egy színésznő, aki 36 éves korában férfivé változott át.

— A sexualitás érdekes elváltozása. —

A Madridban megjelenő orvosi szaklap egy rendkívüli, érdekes és ritka jelenségről számol be, mely az orvosi tudományban is páráját ritkító jelenség. Nem kevesebbről van szó mint arról, hogy egy nő, aki 28 éves korában híres színésznő lett, 8 év múlva nagy betegségen esett át és mire abból felépült, megdöbbenve vette észre, hogy férfivá vedlett át.

Az említett H. J.-né anyja ideg-bajban halt meg, apja is neurastheniában szenvedett. Már 8—10 éves korában a fiu sport iránt mutatott hajlamot és az iskolában rendezett szindarabokban szívesen vállalt füszerpeket, amit aztán sikerre is vitt. 21 éves korában férjhez ment és ez ideig nem tudott oly időre visszaemlékezni, amelyben saját neme iránt vonzódott volna. Mint szép és fiatal, kíváncsok lánynak sok imádója volt, de ezekkel való érintkezés-kor soha nem jutott neki eszébe a nemek közti kölömbőség, mert ezt csak a ruházatban vélte felismerni. 18 éves korában lépett fel nála a menstruáció, amit mindig valami terhes dolognak tartott, mely mintha nem is hozzá tartozna. Az eljegyzés körülménye nem izgatta, teljesen közömbös volt előtte vőlegénye. Ép úgy a házasság is, amely sem szimpatikus, sem antipatikusan nem volt előtte. Az első közösülés számára nagy fájdalmat jelentett, később már terhes volt számára férjével való minden együttlét és a kéjérzést, amit minden nő ilyenkor érezni szokott, nála soha nem fordult elő. Évek során át azonban mégis hat egészséges fiugyermekeket szült s midőn férje a bő gyermekáldás következtében coitus interruptust (megszakított közösülést) kezdett folytatni, felesége mélyen kikelt ellene és sértve érezte magát. 36 éves korában elvált férjétől és ekkor agybántalmak lepték meg. Két évig feküdt ebben a nehéz és súlyos betegségben és ez idő alatt úgy testi, mint lelki érzéseit illetőleg rettenetes változáson ment keresztül. Betegsége alatt asszony-ismerőseivel nem bírt ruháról, divatról és háztartásról beszélni. Kinosan érintette az is, ha ezek a nők barátságosan közeledtek fe-

léje és bántotta az a tudat, hogy asszony. Tükörbe nem bírt nézni és a fésülködés nehéz munka volt számára. Arcáról eltűntek a gyengéd és finom női vonások. Ezek helyett erős, markáns, férfias vonások keletkeztek. Hangja erősebb lett, orvosának pedig arról panaszkodott, hogy a havi baj nem érdekli többé, sőt mikor ez beáll, lehangelte teszi. A menstruális vér szaga előtte utálatos, viszont nem bírja magát elhatározni arra sem, hogy ezt parfümmel ellensúlyozza, mert a parfüm túl nőies jelleget kölcsönöz személyének. De egész lényében is óriási elváltozások keletkeztek. Új erő támadt benne, új ösztönök, férfias vágyak, mint pl. a tornázás, dohányzás, ivás. Oly fiatalnak érezte magát, mint 20 éves korában és csodálattal tapasztalta, hogy gondolkodása élénk, friss és gyors. Az azelőtt finom és gyöngéd nő néha káromkodott és szikozódott. Cselekedete és elhatározása gyorsak és határozottak voltak. Általában egész érzése, gondolatmenete, felfogása és tette, mind férfiasságot árult el. Midőn betegségéből teljesen kigyógyult, elszörnyedve tapasztalta, hogy külső testében is változások mentek keresztül. Így pl. két szép melle melle lassan-lassan eltűnt, helyette csupán a bimbók maradtak meg a puszta bőrön. Medencéje szűkebb lett, combjai lefogytak, izmosabbak lettek karjával együtt, bőrének lágy simasága megváltozott, durvább, erősebb lett. Szobalányának feltűnt, hogy urnőjéből teljesen a férfiak sajátos szaga áramlik ki, amit erősített az a tény is, hogy női hálókabátot nem bírt este magára venni és utálta a karperecet, fűgőt, legyezőt. Midőn annyira egészséges lett, hogy a szobában járni tudott, észrevette, hogy női járását teljesen elfelejtette és nem tudott női ruhában járni. Korábbi életére alig bírt visszaemlékezni. Alsótestében teljesen idegen érzések támadtak. Orvosának azt panaszkolta, hogy nemi szerveit apszolute nem érzi, ez olyan, mintha zárva lenne. A férfi kéjérzet nyíltan mutatkozott nála és nem egyszer azt állította, mintha peniszt, vagy scrotumot érezne. És az or-

vosi vizsgálat megállapította, hogy szeméremajkai teljesen összezsugorodtak, férfival való coitusra nem alkalmas és a csikló annyira megnagyobbodott, hogy bátran helyettesíthette volna a férfit. Mindezen jelenségek mélyen bántották és elkésértették, és csupán házi orvosának szuggeráló beszéde és tanácsa mentette meg az asszonyt, hogy a borzasztó valószínűsége bele ne örljön. Az orvosnak nagy segítő társa volt munkájában a nő erős akaratereje és különös intelligenciája. Csak így volt képes legyőzni férfias ösztöneit. Néha felcsillant egy-egy női izgalom és nemi szerveit egy pillanatra úgy érezte, mint régen, de ez csak egy pillanatig tartott és ez a pillanat volt hozzá, hogy azt higgye, hogy második átváltozás jön, ami egyúttal a halált is jelenti. A nő sorába ma már teljesen beletörődött, amibe nagy vallásossága is segítségre van. Csak az bántja, hogy mint színésznőnek folyton idegen szerepeket kell adni, vagyis nőnek kell mutatni a színpadon, az utcán, holott ő minden kis részében a férfit érzi.

Begovits Emil

balletmester,

ballet- és modern tánciskolája

szept. 28-án nyílik meg. Bulev. Berthelot 5. (volt Kobelt bár.)

Délután diákoknak és gyermekeknek modern és ritmikus táncorna tanfolyamok, este: hétfőn és csütörtökön kezdőknek, kedden és szombaton haladóknak.

Beiratkozások: „Arend” cukrászdában egész napon át, Bulev. Berthelot 5., Timișoara.

Ez a hely

fenntartva, amely a dr. Kovács gyógyszer-tárában, Timișoara-Fabricskápható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a M. K. R. E. M.-nek nem kell már reklám

Andrejev Sonja asszonysága

— Eredeti kézirat. — Irta: Égető Sándor. —

Egy városban, egy házban, egy emeleten laktak, egy egyetemen ugyanazokból a könyvekből tanultak, olyanok voltak, mint két jóbarát, diákpajtás, szerették egymást, mint két testvér — csak ennyi. A komoly, gondolkozó, hallgatásokba burkolt és mélységekbe vesző orosz föld tud csak teremni ilyesmit.

Statov Vladimir és Andrejev Sonja.

Ott ültek egymás mellett most is, a nagy teremben, kissé egymáshoz bujva, úgy hallgatták az öreg Sklobojev professzort. A szabadegyetem mai előadása nagyon látogatott volt, ez az ezerszer elcsépezt és mégis aktuális téma, a szerelem vonzotta oda a fiatalságot. Már az előadás megkezdésekor zsufolásig meg volt telve a hatalmas terem és nem változott a helyzet most sem, amikor az öreg Sklobojev már befejezni készült kétórás előadását.

— ...és ha összegezni akarunk mindent, látjuk, hogy tulajdonképpen a szerelem élettani része milyen egyszerű: a nemi izgalomra elszabadult életcsirák előretörése, hogy egymásra találjanak és megfogamzson az utód. Ez a szerelem. Közöséges száraz, sőt talán ulatos valami így mesterségesen, bonckés nyomán, mikroszkóp alatt egészen más, mint a lelkes, élő valóság. Mert a szerelemben nem ez a valóság, amit a mikroszkóp és a bonckés mutat, nem a tudomány, a szerelemben megtagadom a tudományt, a szerelemben az élet az igaz: két izzó, szomjas lélek mámoros egymáshozbujása, két lihegő, didergő, lázas test egymáshozszédülése, két szent, diadalmas élettűz zugó, hömpölygő, büszke egymásbavillanása...

Az ősz professzor megállt egy pillanatra a beszédben, lassan végigjártatta szemeit a ráfigyelő arcokon, csupa diák, diáklány, aztán megsimogatta ezüstös szakállát és halkán, csendesen, szinte elérzékenyülten fejezte be:

— ...éppen ezért... fiaim és lányaim... ma a szerelemtől tartotam nektek előadást, most tudjátok, mi az, miért van az, hogy van és honnan van, láttatok ábrákat és képeket, hallottatok szak-

kifejezéseket és számokat... de kérlek benneteket: felejtsetek el mindent, de mindent... olyan fiatalok, olyan szépek, olyan erősek vagytok... nem nektek való ez, ne könyvből tanuljátok ti a szerelmet, felejtsetek el, ne is gondoljatok rá, ne is maradjon bennetek semmi más, mint hogy: a szerelem az a szerelem és a szerelem az szent...

Még ott állt pár percig az emelvényen, aztán hirtelen sarkonfordult és lassan lefeje indult. A tömeg nagy zibongással fonódott köréje, kísérte az ajtó felé, tódult utána. Megmozdultak az eddig

néma, csendes sorok és egészséges tolongással oszlottak szét, széledtek el, rajzoltak ki.

Vladimir és Sonja egy szót sem szóltak egymáshoz, úgy hagyták, sodorja őket magával a tömeg, amerre és ahogyan szeszélye akarja, csak, amikor már künn voltak, a szabadban, fordult a lány kérdőleg a diákhoz.

Az megfogta a karját és gyöngéden maga után huzta.

— Nem megyünk még haza, olyan szép ma a nyár...

Kinyújtott karjával révedezve oldalt mutatott.

Negligé

Bokrétásan csiklott feléjük balról az erdő.

A lány engedelmeskedett.

Nemsokára ott jártak a százados fák alatt, napfénybujta bokrok között, a halk mohaágyak fölött és még mindig nem szóltak egymáshoz semmit, csak kezük tévedt egymásba halkan, lassan, öntudatlanul és talán az visszhangzott biedermeier harangjáték csodálatos csengésével a lelkükben: a szerelem, az a szerelem és a szerelem az szent, szent, szent...

Báronyos tisztás mosolygott hirtelen feléjük. A diák megállt.

— Leülünk?...

A lány nem is válaszolt, csak lesuhant szép csendesen a före, a fiú melléje.

Sokáig ültek így csendesen, egymáshoz simulva. Hallgatták a lombos fák öreg meséit, a bokrok fiatalos zizegését, a virágtenger szélfujta csókolódzását, a bologató fűszálak sutogó egymásbaölekezését és minden, mintha ezt harangozta volna feléjük vasárnapi szentséggel: szerelem, szerelem, szerelem...

A diák most hirtelen megmozdult. Elengedte a lány kezét, ránézett kitégült szemekkel, szinte megdöbbenve, azután egyetlen mozdulattal hátrakényszerítette karcsu testét, remegő, áhítatos csókkal szórta tele nyakát, vállát, száját.

— Szeretlek Sonja...

A lány nem szólt semmit.

Szempillái halkan szemei fölé borultak, nedves ajkai reszketve adták vissza a csókot, pihegő kis teste engedelmesen simul oda a diákhoz és két gyöngye karja hihetetlen erővel kulcsolódott össze annak erős, kemény hátán.

— Szeretlek Sonja... — mondta az még egyszer egyszerűen és csak ennyit és hozzábujva, lázas, de halk, szent áhítattal simogatta végig a karjai közt borzongó, fiatal lánytestet végig, egészen végig, végig, végig...

Annak ajkai kinyitak.

Mintha egy erőtlen sóhajlás lebent volna le róluk:

— Ne...

De saját maga sem hallotta.

Az ugrándozó, nyugtalan ficánkoló napsugarak lélekzetviasszafojtva, elcsendesedve ültek el a levelek között, a lombok pisszegve bujjak össze, a virágok felől különös, fojtó, bódító illat szállt föl nyujtódzkodva a fák fölött bekan-dikáló azurkék sziget felé, melyen gondtalan, kacagó báránnyelhecs-

kék versenycigánykerekkeztek a széllel.

A lány hirtelen egész testében összerázkódott, kirántotta magát a diák karjai közül, görcsösen megvonaglott, azután vad, hangtalan rémülettel vetette magát a föbe, temette fejét reszkető két karjába.

Az ijedten hajolt melléje, akadozva, tanácstalanul kérdezte:

— Sonja, kis Sonjám... mondd, beszélj... mi történt?

De gügyögő, simogató, babusgató órába telt, amíg kimondta, akkor is elfordított fejjel, hogy ne lásson szüzipirosba borult arcába.

— Nem tudom... valami... valami... olyan különös érzésem, olyan ismeretlen... valami olyan történt velem... ami még soha... és én nem tudom... oh lstenem...

— De mi, mi az?

— Azt... azt nem mondhatom meg... jaj...

— Valamit tettem? Megbántottalak, haragszol?...

— Nem, nem...

— Hát akkor? Mondd meg, meg kell mondanod!

— Nem tudom...

— Próbáld legalább valahogy... akárhogy...

Hosszu csend támadt. Megvonaglottak a lány gömbölyű vállai, gyöngye kis keze görcsösen tépte a virágokat, fejét még jobban elfordította, amikor megkezdte újból, halkan és szaggatottan:

— Emlékszel... ma... amit a professzor mondott...

— Mit mondott?

— Hogy... hogy... jaj... nem tudom mondani...

A diák melléje huzódott, ölébe vette behunytszemű, biborvörös arcu fejét és magához babusgatta.

— Így sem tudod mondani?...

— De igen, igen... hogy a szerelem... jaj, ne kinozz...

Megint csak belebicsaklott, csak később folytatta:

— ...hogy a szerelem... előre-törés... és... és...

— Es?...

— ...és ezt éreztem, most, az előbb...

Az utolsó szavakat már gyorsan, hirtelen, szinte egybe mondta, csak, hogy minnél előbb kész legyen velük. A diák ujjongva, büszke, diadalmas vadsággal kapta magához és hálás, alázatos csókkal szórta tele két kis kezét.

— Te kis butus te... és ezér félsz... ezért ijedtél meg... és nem tudtad, hogy hogy és miért... ezt nem érted?...

Ismét föl vonta magához, megsimogatta selymes haját, ölébe fektette fejét, úgy mondta tovább:

— Akik nagyon szeretik egymást, ha csak megsimogatják egymást, mint én téged... és ha te megsimogattál volna engem, akkor én... nekem is... — most ő is akadozni kezdett — belőlem is kitör... a szerelem... a zugó, hőmpölygő, büszke élettűz... ahogy a professzor mondta... és ahogy te nekem szent lány-asszonyom letél, úgy leszek én is szűz legény-urad...

A remegő lánytest szorosan hozzátapadt és alig hallották a szégyenkező, halk, gyáva sóhajást:

— Mikor?...

A diák belenézett a lány fátyolos, boldogságtól könnyes szemébe, azután rábukott hófehér, puha nyakára és csak később folytatta, a csókok messzejárta után:

— Egyszer majd, ha nagyon fogunk vágni egymásra, az is meglesz...

A lány görcsösen kapaszkodott belé és most már hangosabban kérdezte, szemei is kinyitak egészen, bogárak belétűzött a lelkébe:

— Es... és ha nemcsak egyszer fogunk nagyon vágni egymásra?

— Akkor?... Akkor, amikor csak nagyon fogunk vágni egymásra, mindig, de mindig meglesz, mindig urad leszek és mindig asszonyom leszel és soha, soha sem fog elmúlni, mert sohasem voltam urad és sohasem voltál asszonyom.

A nap buján, izzva bukott le a horizontra, egy pillanat alatt minden biborvörösbe borult, a fák, a bokrok, a virágtenger, a fűszőnyeg, a két mámorosan egymáshozszédült gyermekember és csend támadt, nagy csend, mintha az élet, a levegőben, a verőfényes levegőben szédítő erővel lázongó élet maga kondult volna bele a lelkébe, halkította volna imára a sziveket:

— Ave szerelem!...

Hirdessen lapunkban!

V Á M M E N T E S E N

— Eredeti kézirat : — Irta : Pék Dezső. —

Lola de Recamier, a híres párisi színésznő könnyedén hátradőlt szállodai budoárja kényelmes székén. Pongyolája simulva követelte minden mozdulatát. A toalettükör fölött alácsüngő gyertyás csillár rátűzött a könnyű selyemre, megvilágított, kiélezett minden domborulatot és minden mélyedést. Csak hátraszegett feje maradt árnyékban és meztelen, gömbölyű vállai. Félfalra dőlt és úgy nézte magát a tükörben, nézte pongyolája nyitott szájából előbukó, oválisan csucsosodó, rózsaszínű mellét.

Kezében egy szál virágot forgatott, azután behunyta szép, nagy, sötét szeméit. Szeliden lehunytt selymes szempillái különös kontrasztban állottak a testből, minden vonalából és mozdulatából előáradó buja forrósággal.

Lola de Recamier négy napos vendégszereplésre jött le Genfbe, mielőtt megkezdene a párisi őszi szezon. Szerelmes szerepeiben itt is nagy és őszinte sikert aratott, udvarlói, hódolótucatszámra akadtak, de neki mindegyikük közül egy elegáns ur tetszett, aki az első este egy névjegyen kérte tőle a kegyet, hogy bemutatkozhasson és hódolatát tehesse és azóta változatlanul kitartott mellette, elhalmozta mindennel, amit csak egy vendégszereplő nagy színésznő szemé-szája kíván.

A legérdekesebb azonban az volt, hogy ennek dacára és mindezek fejében az elegáns ur semmit sem követelt, hódolatát ellenérték nélkül nyilvánította az első perctől kezdve az utolsóig, Lola de Recamier „vámmentesen” sütikézelt körülrajongásában.

De négy nap hamar eltelt és ötödik nap reggelén a művésznő már a párisi express ablakában állott, hogy bucsut vegyen Genftől — na és persze különös imádojától, aki egy szolga kíséretében jelent meg az állomáson. A szolga hatalmas bokrétát cipelt utána, kocsikerek nagyságát, mely annál érdekesebb és eredetibb volt, ugyanis nem virágüzletben készült

és szakszerűen összeállított volt, hanem magánkertben termett virágokból volt összeszedve.

Ennek átadásával egyidejűleg értesítette a művésznőt, hogy Párisban van egy bátyja, akit — szíves engedelmével — értesített érkezéséről és aki őt az állomáson várni fogja. Nagyon kedves, befolyásos ember, különösen színházi és újságírói körökben.

— Különben — tette hozzá — már ennek a csokornak megpillantása meg fogja hódítani őt a maga számára. Ezekben a virágokban ugyanis azokat fogja fölismerni, amelyeket már kis gyermekkorunk óta a szülői ház kertjében természetünk, éppen ezért nagyon fog örülni.

Természetesen a művésznő is örült, miért ne örült volna és miért tiltakozott volna az ellen, hogy Párisban is legyen egy ilyen kedves barátja, aki még hozzá „vámmentesen” élvezi ezt a barátságot.

Párisban pedig az állomáson tényleg várta őt egy ur, aki mielőtt meglátta karján az óriási virágbokrétát, azonnal hozzásietett. Bemutakozott genfi öccsére hivatkozva és megkérte a művésznőt, hogy saját autójával szállíthassa haza, hotelbeli szobájába.

Különben pedig olyan kedves, közvetlen és könnyed volt, hogy tíz perc múlva már, mint régi jó ismerősök beszélgettek egymással, mely beszélgetésben természetesen állandóan a genfi öccs képezte az összefüggő kapcsot. A párisi bátya meleg szeretettel beszélt róla, de még nagyobb szeretettel simogatta meg a nagy virágcsokrot, mely — így mondta — a szülői ház melegét hozta közelébe és melyért úgy érzi és tekinti őt is, mintha a huga volna.

A bokréta azután mind sűrűbben és érzelmesebben fordult elő szavaiban, karjára fektette, megsimogatta, elnézegette meghatottan, annyira, hogy a művésznő hirtelen ötlettel neki ajándékozta.

— Bár nekem is kedves emlékem, mert hiszen az öccsétől kap-

tam, de Önnek adom szívesen, kérem vigye haza, árássa el magát még sokáig kedves emlékekkel és a régi szülői ház szeretetével...

A férfi boldog volt, a meghatottságtól könnyek szöktek a szemébe és újból meg újból megcsókolta a művésznő apró, hófehér kezét. Közben mégérkeztek a szállodához. Ott lesegítette a nőt, újból kezét csókolt neki, azután visszaült az autóbá és elrobogott a nagy bokrétával.

Másnap reggel pedig Lola de Recamier egy gyönyörű, vérvörös rózsacsokrot kapott, ugyancsak olyan nagyot, mint a genfi bokréta, csak ezek kereskedésbeli virágok voltak, művészi kezekkel megkötve.

— A revanch... — lepődött meg kellemesen a művésznő és szinte türelmetlenül várta, mikor jelentkezik új lovagja személyesen, de az csak nem jött, többé egyáltalán nem mutatkozott, de még genfi öccse sem adott életjelt magáról, mintha elnyelte volna őket a föld.

Lola de Recamier nagyon csodálkozott az eseten és sokáig nem tudta mire vélni a dolgot, amíg azután egyszer csak valahonnan kipattant a titokzatos dolog nyitja. Az a bizonyos genfi bokréta a legfinomabb órahajszálrugók és nemes alkatrészek vagyont érő tömegeiből lett preparálva, amelyeket ilyenképen a művésznő „vámmentesen” szállított át a határon, megmérhetetlen hasznót hajtva ismeretlen lovagjainak.

Lapunk nyomdája
**TIPOGRAFIA
UNION**

Izléses nyomtatványok
pontos határidőre —

Nem érdemes rádiót készpénzért vásárolni.

24 havi
bérlet után

INGYEN

az Öné bármelyik kiválasztott
2—5 lámpás, modern, legkittünőbb

RÁDIÓ

anódpótló és
hangszóró

Radio-Centrala Jenőhercegtér, Hitelbankpalota.

megindultam. Magam sem tudom, hogy miért és hogyan s főként, hogy hogyan merem megtenni, de ott álltam a Fräulein ajtaja előtt ismét és megnyomtam a kilincset. Az ajtó kinyílt, én beléptem és megálltam a küszöbön. Az az ellenálhatatlan erő, mely feszültségben tartotta egész tesletemet, kényszerített, hogy jöjjek, vérem eddig sohanemérett dühös forrása hajtott, hogy lépjek be, menjek tovább.

A következő pillanatban már ott álltam a szoba közepén és szédtülten meresztettem szemeimet az ágyra.

Azon behunytt szemekkel, teljesen meztelenül, még mindig dideregve, össze-összeborzongva feküdt a lány, két kemény kupja lázasan hullámozott föl-alá, erős, hófehér combjai hiszterikusan rándultak össze, tárultak szét és köztük — rekedt lett a lihegése, száraz a torkom, cserepes az ajkam, vérbeborult a szemem — még harmatosan, nedvesen csillogott felém a szöke pihetakaróba burkolt selymes, misztikus, sokat elképzelt, de még sohasem látott furcsa gyönyörűség...

Akkor először láttam...

És megizmosodott testem, mintha a végletekig feszült volna, valami szédület ragadott el és mintha valami elszabadult volna bennem, hogy hányinger környékezett és megtántorodtam, hogy bele kellett fogódnom az ajtófélfába.

Magam sem tudom hogy kerültem vissza szobámba, csak azt tudom még, hogy új ijedség borzongatott össze, amikor észrevettem, hogy teljesen nedves vagyok. Ez az ijedség azonban csak pár percig tartott, azután megértettem, mi történhetett velem, testem feszültsége is enyhült, csak lázas, didergő borzongása nem akart elmúlni, kéjesen kinyújtódzkodva még álmomban is éreztem...

Férjhez menne

40 éves, özvegy, izr. vallásu, gyermektelen uriasszony, 2.000.000 lei készpénz-hozománnyal, egy millió leit érő lakásberendezéssel. Negyven éven felül lévő orvosok, ügyvédek, nagyobb kereskedők, bankigazgatók, vidéki földbirtokosok, vagy ehhez hasonló állásu és keresetű; valláskülönbség nélküli uriemberek teljes tárgyilagos-sággal megírt leveleit „Öszirozsa“ jelige alatt e lap kiadóhivatala továbbítja.

Meglepetés.

— No és mit hallottál? Lili nagyon meg volt lepve, amikor rajta csípte férjét, hogy egy ismeretlen nővel táncol egy lokálban?

— Majd elájult a meglepetéstől. Sohasem tudta, hogy a férje táncolni is tud.

Kedves.

— Kisfiam, nem lesz abból baj, ha tíz nappal később kezdődik a tanítás?

— Semmi. Legfeljebb tíz nappal később leszek majd keresetnélküli ügyvéd.

A járásbírószágon tanuként hallgatják ki egy koltra vert parasz-asszonynak a vejét.

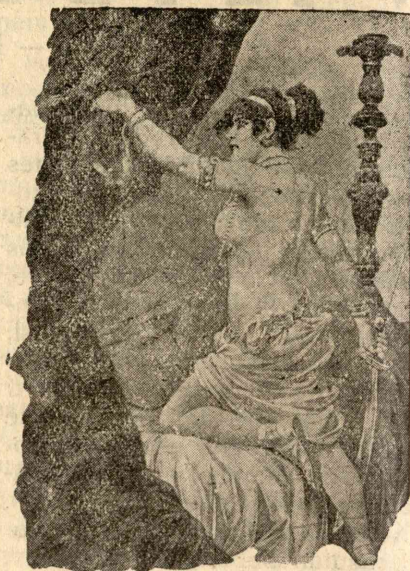
— Feleljen arra, — mondja kemény hangon a bíró — mért nem lépett közbe, mikor a vádlott a szemlélőre, ütötte-verte, az anyósát?

— Mért láttam, — felel nyugodtan a tanu — hogy annak a tagbaszakadt embernek nem kell segítség. Egyedül is el tud vele bálni.

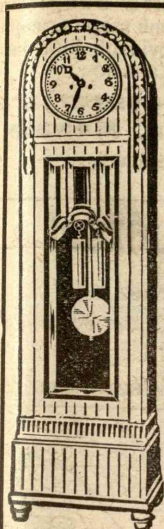
Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. — Kéziratokat nem adunk vissza. — Levelet csak válaszbélyeg ellenében írunk.

T. Mária, Resița. Az illető könyvet mi is meg tudjuk innét küldeni, ára 300 lei. Kérjük ezen összeget, valamint portóra 15 leit címünkre postán beküldeni és a megrendelést még aznap elintézzük. Egyben sziveskedjen nevét és pontos címét velünk közölni, mert egy ügyben levelet szeretnénk Önnek írni.

Judit zsidó hösnő, hazájának, Betuliának volt a megmentője. Midőn Holofernes, Nebukodenezár király fővezére Betuliát ostrom alá fogta, Juditot nagyon elkésértette a háboru, hogy szeretett városa ellenség kezébe kerüljön. Judit, aki messze országokban is híres szépség volt, hirtelen ötlettől felbuzdulva elhatározta, hogy a várost megmenti. Éjjel átlópódozott az ellenség táborába, ahol elfogták és a fővezér elé vitték. Itt azt mondta, hogy azért jött át, mert hallott róla, hogy a fővezér mily dicső és szép férfi. A szavak nem maradtak hatás nélkül és Holofernes megkegyelmezett Juditnak. Még azon melegében diszes lakomát csaptak, ahol mindenki a gyönyörű zsidónőt akarta ölelni. Judit az elsőbbséget Holofernesnek kínálta fel, aki kapva kapott az alkalman és hálókamrájába vitte a nőt. Judit már az első ölelésnél tört dőfött a részeg hadvezér szívébe, aki pillanatok alatt meghalt. Aztán levágta fejét és kivonult a sátor elé. Midőn Holofernes katonái meglátták vezérük levágott fejét, félelem velt rajtuk erőt és vad futásnak eredtek. Judit könyve, az ótestamentum öt apokrif könyvének egyike.

Pontosan járó órák

Lelkiismeretes

órajavitások:

**Gács
Ferenc**

órásnál, Timișoara

Király-tér 12. sz.

(Erzsébetváros)

Vizumokat és más meg-
bizásokat

Bukarestbe 36 óra alatt elintéz

PINKERTONBOY

Timișoara — Telefon 75

Elsőrendű

keményfahálok,
otfománok,
ágybetétek

olcsón SIEBOLD butorgyárban,
Timișoara II. Táviráda utca 19.
Tel. 6-99 (39)

Férjhez menne fess,
jóarcu temesvári zsidó hivatalnok-
lány, évi 60 000 lei biztos kereset-
tel, kész lakással és kelengyével,
csak izr. férfihez, akinek hasonló
keresete, vagy más jövedelme
van. 32-45 év közötti férfiak le-
veleit „Közös szimpatia” jelige alatt
a lap kiadóhivatala továbbítja.

Megnősülne szabadpá-
lyán levő, 27 éves keresztény fia-
lalember, akinek évi 150-200
ezer lei keresete van. Korához
illő, feltétlen intelligens és jó lel-
kületű, nemes gondolkodású leá-
nyok leveleit „Drágakő” jelige
alatt a lap kiadóhivatala továbbítja.

Férfi óvszerek

minden kivételben és minőségben, fél
tucatja már 1 Schilling 60-tól. Férfi és
női különlegességekről árjegyzéket 40
groschen beküldése ellenében franco
küldi: **Mary Nowak** különlegességek
áruháza: Wien, XV. Fünfhäusgasse 6.

Csinos és szép női kebel

csak úgy érhető el, ha a Dr. Rix
féle garantált kebelkrémet hasz-
nálják. Bármily koru nőknél a
siker biztos. Mintadoboz 4 schil-
ling, nagy doboz 6 schilling.

Dr. A. Rix kosm. intézet, Wien

IX/3. Lackierergasse 6/3

Villamos zongora

kávéházak és vendéglők részé-
re, a legújabb zenedarabokkal.
Óriási idő- és pénzmeztakarítás.

Continental Muzik-Werke

Wien. XIII. Linzerstr. 174-180.

Kalmár szücsáruháza

BUDAPEST VII., Wesselényi u. 27.

Elsőrangú szőrmebundák!

Beermann lovarda

Berlin, a pályaudvar mellett.

Egy tíz órából álló kurzus 45 Márka.

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Majthényi Károly

vízvezeték, villany- és csatornázás
szerelő

Telefon 11-29

Timișoara, III. Doja u. 6

Telefon 11-29

Elvállal vízvezeték, csatornázás és vilanszerelés, házitelefón és gázkályha
javítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Schumpela és Szappanos

üvegégtábla festészet
Tel. 21-52 (Hunyadi-ut 14)

„KNIRPS” ZSEBESERNYŐ

világhírű.

Elegáns hölgyek kedvenc kísérője.

Gyártja:

„KNIRPS” művek G. m. b. H.

Berlin, S. W. 61 Tempelhofer 22

AZ

ARADI KÖZLÖNY

Erdély magyarságának legelterjedtebb
és legkedveltebb napilapja.

Főnnali 44 éve.

Tipografia UNION könyvnyomdája. Lugoj

Hotel BRISTOL szálló BUDAPEST

Teljesen ujonnan berendezve és modernizálva. Minden szobában hideg és meleg folyóvíz, telefon és rádió. Egyágyas szoba 5 pengőtől, fürdőszobával 10 pengőtől.

Étterem Kávéház Bár

Férjhez menne egy nagy gvár főtisztviselőnője, kinek évi 100.000 leit meghaladó biztos jövedelme, nemkülönben lakása van. Csak komoly és teljes tárgyilagossággal megírt 35—43 között levő férfiak leveleit kérem „Őszi rózsá” jelíge alatt.

DARMOL

csokoládé minden gyógy-szertárban kapható.

Férjhez menne

egy temesvári nagy gyárban bizalmas állást betöltő főtisztviselőnő, családi házzal, 150.000 lei évi biztos keresettel olyan 35—48 év közötti temesvári férfihez, aki minden tekintetben intelligens, művelt és fix keresettel rendelkezik. Leveleket „lehet jobb iparos is” jelíge alatt a lap kiadóhivatala továbbítja.

Rollográdl és Rollorudak

SINGER HENRIK, TIMISOARA

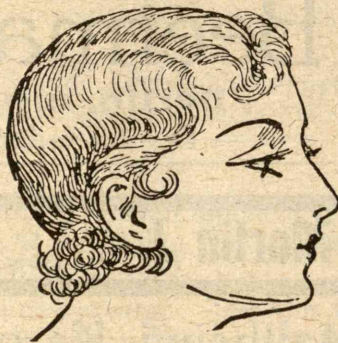
Gyárváros, Fő-utca. Telef. 1325.

GUMMI CIKKEK!

Rendkívüli érdekes képes árjegyzéket házassalándóknak és betegeknek diskkrét csomagolásban, frankó küld:

PARFUMERIA MORGENSTERN
Frankfurt a. M. 94.

Postfach No. 47.
Hivatkozzon erre a lapra!

Kohl női fodrász-szalón,
Belváros,
Lonovits u. 2. Elsőrangú hölgyfodrászat, manikűr, hajfestés.

Ön szép lesz ha „Dolly” krém, pu-
dert és szepi övzet
használ, mely mindennemű szeplőt, májfol-
tot, mitesszert stb. legrövidebb időn belül
eltávolít. — Kapható:

Roth Jenő gyógyszer-tá-
ban Timisoara, Mehala
(villamosmegálló.)

Károlyi József

uri fodrász

Timisoara, Belváros, Jenőherceg
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

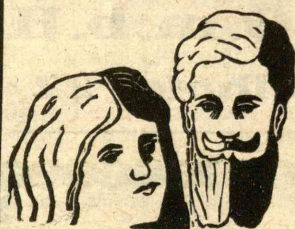

Szt. Gellért Gyógyfürdő és szálloda Budapest

Legtökéletesebb fürdő és gyógyberendezések. Elsőrangú szálloda

Egy ágyas szobák 6—12 Pengőig
Két „ „ 12—22 „

Nagy vízum- és utazási kedvezmények!

Haját, szakálát
„Glóriával”

a hajfestékek ki-rálynőjével fesse. Rögtön fest sző-kére, barnára vagy feketére. Garantáltan tar-tós és ártalmatlan. 1 „Gloria”

hajfesték, 2 hajfestő kefe, 1 folyékony hajmosó kátránychampoing és még 30 hasz-nos háztartási tárgyat csak 159— leiért meg 35— lei portó- és csomagolásért küld utánvétellel:

Hölgyek
figyelmébe!

Ha szép, tiszta és üde arc-bőrt óhajt, használ-jon naponként „de Beauté” szépségápolási különlegességeket. 1 puder, 1 szappan, 1 arckrém dobozban és még 30 drb. hasz-nos háztartási tárgyat csak 159 Leiért meg 35 lei portó és csomagolásért küldi utánvétellel:

Hölgyek
érdekében!

Patent ondulálóvas. Minden nő a patent ondulálóvassal épp-ugy ondulálhatja magát, mint a női fodrász. 1 patent ondulálóvas és még 30 drb hasznos háztartási tárgyat csak 159 leiért meg 35 lei portó és csomagolásért — utánvétellel küldi:

Nicolin, Magazin „Parisienne” Timisoara I., Strada Avram Iancu 4.
(Takarékpénztár ucca)

Cipőt fest minden színben Kókay József cipész, Timisoara, Gyárváros-ucca 8